

‘De

Stille

aanbidder’

**Gemaakt door: M. Stevens
www.cts-producties.nl**

De stille aanbieder

Vader Grootstra	Aardig, vrolijk, joviaal, volgzzaam
Moeder Grootstra	Bazig, regelaar, dwingend, streng
Dochter Janneke	Lief, kritisch, romantisch
Dochter Hanneke	Soms chagrijnig, rustig.
Geert	Rustig, droog, intelligent
Henk Paul	Verwend, klungelig, praat moeder naar de mond
Student Koos	Opstandig, droog, pesterig
Collega Gijs	Romantisch, verheven, beschouwelijk

Opstelling toneel

Op het toneel wordt een woonkamer nagebootst. Een hoge tafel achteraan voor het eten en voor op het toneel een zithoek met minimaal twee banken aan de zijkant. Achter de banken kan dan verstopt worden. Eventueel een kast aan de zijkant van het toneel achter een bank.

Bedrijf 1

(moeder is al op het toneel en maakt de onbijttafel klaar)

MOEDER: Waar blijven die anderen toch? *(loopt naar de deur)* Nu beneden komen! Allemaal!

(even later komt vader binnen)

VADER: *(joviaal)* Goede morgen allemaal!

MOEDER: Je bent weer veel te laat! *(kijkt kritisch naar vader)* Dit doe je toch niet aan naar je werk!

VADER: Waarom niet? *(Hanneke komt binnen)*

HANNEKE: Goede morgen

VADER: Goede morgen schoonheid.

MOEDER: Dit kun je echt niet aan naar je werk!

VADER: Wat is er mis mee dan?

MOEDER: De vouwen zijn al uit je broek en die stropdas maakt je gezicht flets.

VADER: Maar dat is mijn lievelings das.

MOEDER: Ik wil het niet hebben. Je doet maar een andere stropdas aan. *(duwt vader naar de deur)*

VADER: Ja maar...

MOEDER: Hup. Opschieten! *(vader gaat af en Janneke komt binnen en gaat slaperig aan tafel zitten)*

MOEDER: Goede morgen. Snel zitten en eten want over een half uur moeten jullie naar het werk!

HANNEKE: Gijs komt mij ophalen, wij gaan vanaf vandaag carpoolen naar school.

JANNEKE: Henk-Paul komt misschien ook nog even langs voordat ik naar kantoor ga.

MOEDER: Dat komt goed uit want ik heb gisteren zijn was gedaan dan kan hij het weer mooi mee nemen!

HANNEKE: Waar blijft Koos eigenlijk?

MOEDER: Dat weet ik ook niet! Bel hem nog maar even! *(Hanneke loopt naar de bel en drukt hem in)*

VADER: *(komt op)* Is deze das goed?

MOEDER: Ja, dat is een stuk beter. Ik vind het belangrijk dat je goed gekleed op de zaak verschijnt.

(Koos komt op in t-shirt en shorts)

HANNEKE: Kijk eens wie we daar hebben.

KOOS: *(slaperig)* Waarom bellen jullie mij wakker?

MOEDER: Omdat het ontbijt begint. En als we om acht uur ontbijten dat wil ik ook dat iedereen hier om half acht zit! Aangekleed en wel.

KOOS: Maar ik ben vandaag vrij! *(gaat aan tafel zitten)*

MOEDER: Niks mee te maken. Je blijft niet de hele ochtend in je bed liggen. Studeren moet je!

KOOS: Ik weet niet of dat nog wel zin heeft in mijn geval.

MOEDER: Zo lang je bij ons in de kost zit zul jij je aan onze regels moeten houden.

(iedereen eet)

VADER: Voor dat ik het vergeet: Vandaag komt er een hele belangrijke klant van de zaak langs! Ik ben vandaag de stad uit en we hebben af gesproken dat hij hier thuis langs komt. Waarschijnlijk ben ik er dus niet maar het is belangrijk dat alles gesmeerd loopt want wij maken kans op een hele grote order. Zijn bedrijf heeft zelfs vestigingen in Amerika.

MOEDER: Hij komt hier aan huis? Maar waarom hoor ik dat nu pas? Het huis is een puinhoop. Ik moet nog schoonmaken.

VADER: Ja, ik weet het ook pas sinds gisteren. Hij wil graag ook de persoonlijke kant van ons bedrijf leren kennen en toen heb ik voorgesteld dat hij hier kan blijven logeren op de logeerkamer.

HANNEKE: Wat? Nog een vreemde man in huis. Maar wij hebben Koos ook al.

VADER: Je moet trouwens wel met hem oppassen want het schijnt dat hij altijd grappen maakt en dingen verzint. Je weet vaak niet wanneer hij serieus is. Toen ik hem aan de telefoon had heeft hij mij er ook al een aantal keer tussen genomen.

MOEDER: Maar hoe weet ik wie het is? Hoe ziet hij er uit?

VADER: Ik heb hem zelf ook nog nooit gezien (*staat op*) Maar hij heet De Vries. Ik moet nu gaan. En wees aardig voor hem! Er staat veel op het spel. Er zijn miljoenen euro's mee gemoeid (*doet zijn colbertje aan*) Ik ga. Dag lievelingen van me (*geeft Janneke en Hanneke een zoen en Koos een aai over zijn bol*) Schat, tot vanavond (*kust moeder*)

MOEDER: Kom eens terug (*doet zijn kraag goed*) Je leert het ook nooit.

JANNEKE: Dag pap! (*vader gaat af*)

MOEDER: Nou, even snel de laatste happen. Dames jullie moeten naar het werk. Er is in huis voor mij een hoop te doen voordat het bezoek komt.

JANNEKE: Ja, we moeten zo gaan. Ik pak mijn spullen.

HANNEKE: Dag mam.

MOEDER: (*begint de tafel af te ruimen*) Ben je nu nog niet klaar Koos!?

KOOS: (*verontwaardigt*) Ik zit net!

MOEDER: Ja zo heb je elke keer wel een smoesje. Geef je bordje maar hier. (*Koos propt boterham in zijn mond en gaat op de bank zitten, moeder ruimt de tafel af*)

HENK-PAUL: (*komt op*) Goede morgen mevrouw Grootstra, fijn u te zien! Dag Koos.

MOEDER: (*overdreven*) Hallo Henk-Paul wat is het enig om je weer te zien. Je vind het toch niet erg dat ik doorga met het huishoudelijke werk. We krijgen vandaag een klant op bezoek die blijft logeren en ik moet alles nog in orde maken. (*pakt een stofdoek*)

HENK-PAUL: Nee, geeft niet. Ik denk "ik loop weer eens even lang om te kijken hoe het met mijn toekomstige schoonfamilie gaat".

MOEDER: Nou, nou zo ver is het nog niet. Maar ik hoop wel dat het er ooit eens van komt. Zeg Koos nu zit je weer in de weg. Ik moet bij de bank. Ga maar naar je kamer, dan heb ik minder last van je.

KOOS: Het is daar in ieder geval rustiger! (*gaat af*)

MOEDER: Ik snap die jongen soms niet. Hij doet niks, hij zit alleen maar in de weg. Nou, als dat mijn zoon was dan zou ik hem eens flink onder handen nemen! Het is dat hij hier nu eenmaal een kamer huurt maar anders had ik hem al lang op straat gezet.

HENK-PAUL: U heeft groot gelijk. Werken moeten ze.

MOEDER: Dat bevalt mij zo aan jou Henk-Paul wij zijn het over zoveel dingen eens. Ik breng even de afwas naar de keuken hoor.

HENK-PAUL: (*wrijft zich in de handen en gaat op de bank zitten*) Lekker even.

JANNEKE: (*komt op*) Henk-Paul, ben je er al?

HENK-PAUL: Dag zonnestraaltje wat een verrassing he!?

JANNEKE: Verrassing? Je had gebeld dat je zou komen.

HENK-PAUL: *(betrapt)* O ja, is ook zo. Maar kom eens naast me zitten. *(Janneke komt naast hem op de bank zitten)* Wat zou je er van zeggen als wij twee vanavond eens uit eten gingen?

JANNEKE: Uit eten? Dat is wel leuk. Maar waarom wil je dat dan?

HENK-PAUL: Nou, ik wil mijn toekomstige verloofde ook wel eens onder vier ogen spreken.

JANNEKE: *(vermoeid)* Ik heb toch verteld dat ik het allemaal niet meer zo weet!

HENK-PAUL: Jij wilde de zaken op een rijtje zetten. Maar nu weet je toch wel dat je met mij verder wil? Je ouders vinden mij ook heel geschikt!

JANNEKE: Maar ik moet met je trouwen! Mijn ouders niet. Ik weet het gewoon nog niet.

HENK-PAUL: *(geërgerd)* Iedereen ziet dat wij een perfect stel zijn, behalve jij! Waar twijfel je dan nog zo aan?

JANNEKE: Nou alles tussen ons is zo vanzelfsprekend. Jij bent al vanaf je achtste verliefd op mij en vanaf toen al zagen mijn ouders het helemaal met jou zitten. Al die tijd stond het al vast dat wij met elkaar zouden trouwen. Ik heb het gevoel alsof ik daar helemaal niets in te zeggen heb. Alles is gewoon zo gegroeid en ik wil zelf kiezen.

HENK-PAUL: Maar natuurlijk mag je ook zelf voor mij kiezen. Dat is logisch.

JANNEKE: Misschien wil ik wel helemaal niet voor jou kiezen.

HENK-PAUL: *(geschrokken)* Dat meen je niet!

JANNEKE: Nou ja. Ik weet het gewoon niet. Ik voel de verliefdheid niet.

HENK-PAUL: Moet dat dan?

JANNEKE: *(verontwaardigt)* Ja natuurlijk! Hoe weet ik anders dat ik met je wil trouwen?

HENK-PAUL: Nou jou moeder vindt ons toch een leuk stel!?

JANNEKE: *(kwaad)* Hou eens op met wat mijn moeder vindt. Het gaat er om wat jij vindt en wat ik vind, en verder niets. Anders ga je maar met mijn moeder trouwen als je vindt dat zij het zo goed weet..

HENK-PAUL: *(beduusd/geschrokken)* Maar dat kan toch niet. Je moeder is al getrouwd!

JANNEKE: O, hier word ik gek van! Dit is precies wat ik bedoel. Op een of andere manier heb ik het gevoel dat we telkens langs elkaar heen praten. Ik weet niet hoe het met ons verder moet hoor.

MOEDER: *(komt op)* Henk-Paul ik heb je was gedaan *(geeft een tas met was)*. Zo nu kun je weer even vooruit. Kinderen ik ga de logeerkamer in orde maken en Janneke denk er aan dat je zo weg moet hè! *(gaat af)*

HENK-PAUL: *(staat op)* Hoe moet het nu verder dan... met ons?

JANNEKE: Ik weet het niet. Ik voel het allemaal niet zo duidelijk meer als vroeger. Ik mag je heel erg graag maar soms moet je wat volwassener worden of zo.

HENK-PAUL: Maar ik ben al 23 en ik heb al een eigen huisje. Ik ben toch volwassen!

JANNEKE: Volwassen!? Mijn moeder doet jou was, elke avond eet je hier. Je kunt zelfs water nog niet aan de kook krijgen. Noem je dat volwassen? Wat doe jij nou zelfstandig? Je doet alles wat mijn moeder zegt!

HENK-PAUL: Dat is niet waar. Ik doe ook wat jij zegt!

JANNEKE: Dat is het nou juist. Ik vind het veel leuker als je doet wat jij zelf wil in plaats van dat je zo gehoorzaam mij en mijn moeder na loopt. Ik mag je echt heel graag. Ik weet niet of dat is omdat ik je al zo lang ken of omdat ik echt verliefd op je ben. Doe iets romantisch of zo. Zorg dat ik weer verliefd op je word.

HENK-PAUL: Wat wil dan precies dat ik doe? *(Janneke kijkt boos)* Nee wacht, ik bedenk het zelf wel.

GIJS: *(komt binnen)* Stoor ik? Ik kom Hanneke ophalen

HENK-PAUL: Nee hoor ik moet toch weg. Dag Janneke. Ik ga mijn best doen!

JANNEKE: Dag Henk-Paul, wacht je vergeet de was. *(Henk-Paul pakt de tas en gaat af)*

GIJS: *(bedachtzaam)* De was!?

JANNEKE: Ja mijn moeder doet de was voor hem.

GIJS: *(kijkt bedenkelijk)* Ach ja, sommige mensen worden nooit volwassen. Ik ben op mijn 17^e, toen ik ging studeren, in mijn eentje op kamers gaan wonen. Dan leer je het vanzelf! *(vergenoegt)* Maar ach, mijn soort, dat maken ze tegenwoordig niet meer!

JANNEKE: Ik roep Hanneke wel even *(gaat naar de deur en roept)* Hanneke! Gijs is er!

GIJS: Ik ben nu in een boek aan het lezen over hoe de mens zich ontwikkeld tot volwassenheid. Welke factoren remmend kunnen werken en welke factoren stimulerend kunnen werken. Echt heel interessant. Ook word het verschil tussen mannen en vrouwen besproken.

JANNEKE: Dat lijkt mij ook wel interessant om te lezen.

GIJS: Ik heb het bijna uit, ik zal het wel voor je mee nemen. Wist je trouwens dat bij de vrouw...*(Hanneke komt op)*

HANNEKE: Hallo daar ben ik. Sorry dat ik wat laat ben, zullen we gaan?

GIJS: Is goed. *(tegen Janneke)* Als ik het uit heb krijg je het. *(gaat met Hanneke af)*

JANNEKE: *(kijkt op haar horloge)* Is het al zo laat? Dan moet ik nu weg. *(gaat af)*
(toneel leeg)

KOOS: *(komt op)* Ah. Het rijk alleen. Kan ik eindelijk mijn slaap inhalen. *(gaat op de bank liggen)* Even dutten.

MOEDER: *(komt op)* Zo de logeerkamer is opgeruimd voordat die meneer De Vries komt. Ik ben benieuwd wat voor een man dat is! Als het maar geen rare grappenmaker is! *(ziet Koos)* Meneer ligt hier te slapen!

KOOS: *(schrikt)* Ik was aan het nadenken.

MOEDER: Dat was zo vermoeiend voor je dat je in slaap viel? Ik heb in tussen de badkamer gedaan en de logeer kamer.

KOOS: Zou u dan misschien mijn kamer ook gelijk even kunnen doen?

MOEDER: Geen denken aan! Ik zet geen voet in die zwijnestal van jou. Ik ben blij dat je boven de garage woont want anders zou ik elke nacht wakker liggen van het lawaai van het ongedierte op jou kamer.

KOOS: Ongedierte?

MOEDER: Ik ben een keer op je kamer geweest en ik heb daar een week lang jeuk aan over gehouden. Ik kwam binnen en er lagen allemaal korrels op de vloer.

KOOS: Dat is voor mijn hamster. Ik ben hem al drie weken kwijt en probeer hem met voer terug te lokken.

MOEDER: Het is niet te geloven. Je moet vaker stofzuigen en schoonmaken.

KOOS: Daar heb ik geen tijd voor hoor.

MOEDER: Geen tijd? Geen tijd. Ik zie je hele dagen niks doen!? Je hangt hier maar wat in de kamer of zit maar spelletjes achter je computer te doen. Als er iemand alle tijd van de wereld heeft dan ben jij dat wel! Je zou eens een voorbeeld moeten nemen aan Henk-Paul!

KOOS: Die slijmbal? Hij is...

MOEDER: *(kwaad)* Ik verbied het je om zo te spreken over mijn toekomstige schoonzoon! Henk-Paul is een lieve zorgzame jongen. Ik heb hem graag in de familie. Hij heeft meer bereikt in zijn leven dan jij. Hij is een echte zakenman. Hij werkt al drie jaar bij de HEMA en daar zijn ze heel tevreden over hem.

KOOS: Maar hij is borsten verkoper!

MOEDER: *(onverstoorbaar)* Dat gebruikt hij als opstapje. Later als hij getrouwd is met Janneke dan komt hij bij vader in de zaak werken. Ja, het een goede jongen. Ik moet er niet aan denken dat iemand als jij mijn schoonzoon zou worden *(trekt een vies gezicht, denkt even)* Heb jij trouwens niet iets beters te doen nu?

KOOS: Nee, niet echt.

MOEDER: Ik dacht dat jij morgen een scriptie van tachtig bladzijden moest inleveren. Moet je daar niet mee bezig.

KOOS: Mwa...

MOEDER: Wat nou mwa!? Moet je daar nu wel of niet mee bezig!

KOOS: Ik weet nog niet waar ik het over wil doen.

MOEDER: *(sprakeloos)* Wat!? Jongen jij vergooit je leven! Ik snap je niet hoor. Dat zou Henk-Paul nooit doen. *(de bel gaat)* Wie zou dat nu zijn? *(gaat af)*

KOOS: *(hoofdschuddend)* Hoe hou ik het hier uit!

MOEDER: *(komt op met Geert)* Ja komt u verder. We verwachtten u al.

GEERT: *(verbaasd)* U verwachtte mij al!?

MOEDER: Ja mijn man heeft al van alles over u verteld meneer de Vries!

GEERT: *(onwennig)* Wat van alles over mij verteld? Hoe kan dat?

MOEDER: Ja vanochtend bij het ontbijt heeft hij het ons allemaal uitgelegd. Maar gaat u toch zitten *(naar Koos toe)* Hup, weg jij. Zal ik uw koffer aannemen? *(pakt de koffer af)*

GEERT: *(wil de koffer vast houden)* Hé mijn koffer. Daar zitten mijn wc-borstels in, voorzichtig er mee!

MOEDER: WC-borstels...? Maar... *(denkt even en schiet dan in de lach)* O daar had u mij echt even te pakken. Wc-borstels! Hoe verzint u het. Mijn man vertelde mij al dat u overal grapjes van maakte.

GEERT: Nee, ik maak geen grapje. Ik kom wc-borstels verkopen *(staat op)* Mag ik u misschien een demonstratie geven!?

MOEDER: Mij een demonstratie geven? Nee voor die zaken moet u echt bij mijn man zijn. Maar ik wist niet dat mijn man ook in wc-borstels handelde! *(kijkt Geert onderzoekend aan)* Volgens mij houdt u mij weer voor de gek. Gaat u maar lekker even zitten *(duwt Geert weer op de bank)* Dan maak ik lekker even wat koffie.

GEERT: Maar ik... *(moeder gaat af, Geert kijkt verbaasd naar Koos)*

KOOS: Ja, ik weet wat je bedoelt. Maar je kunt maar beter naar haar luisteren. Dan kom je er het beste vanaf. In dit huis is haar wil wet.

GEERT: *(knikt)* Aha, nou een kopje koffie kan natuurlijk ook geen kwaad voordat ik weer verder ga.

MOEDER: *(komt op met een dienblad)* Zo daar ben ik weer. *(pakt een kopje)* Heeft u er iets in?

GEERT: Ja, koffie.

MOEDER: Hoe is uw reis geweest meneer de Vries?

GEERT: Nou erg kort. Dit was het eerste huis waar ik aanbelde. Maar hoe komt het dat u mijn naam weet?

MOEDER: Van mijn man natuurlijk. Die heeft het ons allemaal al verteld.

KOOS: Maar wat verkoopt u nu precies meneer de Vries?

GEERT: Zeg maar Geert hoor.

MOEDER: Stil eens, ik ben met meneer aan het praten. *(tot Geert)* Ik hoop dat u en mijn man goed zaken kunnen doen met elkaar. Hij zei dat het om een transactie van miljoenen euro's ging.

GEERT: *(verbaasd)* Maar zoveel wc-borstels heb ik niet.

MOEDER: *(lachend)* O, u bent me er eentje.

KOOS: Maar u handelt in WC-borstels?

MOEDER: Heb jij niet iets beters te doen dan koffie drinken?

KOOS: Nee. Ik oefen voor later als ik ambtenaar ben.

MOEDER: Koos, ik wil dat je nu vertrekt. Laat meneer de Vries en mij maar even alleen praten.

KOOS: Maar...

MOEDER: Dag Koos! Vergeet niet de deur achter je dicht te doen?

KOOS: Nou, tot ziens dan meneer de Vries. *(sjokt af)*

GEERT: Geert, zeggen jullie maar Geert!

MOEDER: U moet maar niet teveel letten op die Koos. Hij zit bij ons in de kost en woont boven de garage. Maar hij lijkt in geen geval op mijn kinderen. Die zijn heel netjes en serieus.

GEERT: Zou ik nu anders een demonstratie mogen geven mevrouw. Want ik moet zo toch echt verder.

MOEDER: Dan moet u toch echt bij mijn man zijn.

GEERT: Maakt uw man altijd de WC schoon?

MOEDER: Wat? Nee, natuurlijk niet. Het huishouden dat is geheel mijn terrein. Mannen kunnen dat gewoonweg niet. Ik zal u zo even uw kamer wijzen waar u vannacht kan slapen.

GEERT: Slapen? Ik blijf hier niet slapen!

MOEDER: Is dit weer een grapje van u?

GEERT: *(staat op)* Nee, serieus. *(denkt even)* Ik begrijp hier niks van. Ik wil hier wc-borstels verkopen. Ik bel aan en u weet direct mijn naam. Maar u wilt geen demonstratie want ik moet met uw man zaken doen. Uw man heeft het over miljoenen euro's terwijl maar 15 WC-borstels heb. Vervolgens moet ik blijven slapen. Mevrouw, ik weet niet wat het is maar volgens mij is er een grote vergissing in het spel!

MOEDER: Meneer de Vries, men heeft mij over uw grappen en grollen vertelt. Ik ben er nu al een aantal keer in getrapt en dat zal ik nu niet weer doen. Ik maak nog even de laatste dingen op de logeerkamer in orde en dan zal ik u de kamer wijzen. Ondertussen kunt u lekker gaan zitten. Geeft u uw koffer maar.

GEERT: Nee, die is van mij.

MOEDER: Meneer laat u mij toch. *(ze trekken allebei aan de koffer)* U houdt maar niet op met uw grappen. *(geeft Geert een tik op de vingers die dan los laat)* Zo ik ga even naar de logeerkamer *(duwt Geert weer op de bank en loopt naar de deur)* En nog even dit. Wilt u nergens aankomen alstublieft. Ik heb net alles netjes en dat wil ik zo houden. *(gaat af)*

GEERT: Wat een gekkenhuis hier zeg. Dit heb ik nog nooit meegemaakt. Ik wil alleen maar iets aan de deur verkopen en dan krijg je dit. *(pakt zijn jas)* Nou ik heb er genoeg van. Ik pak mijn koffer en ga er vandoor. *(wil af gaan)*

KOOS: *(komt op)* Meneer de Vries Wat doet u nou!?

GEERT: Ik ga er vandoor. Ik ga al drie jaar langs de deur om wc-borstels te verkopen maar dit heb ik nog nooit meegemaakt.

KOOS: Wat is er zo erg dan? Jij kwam hier toch logeren om zaken te doen?!

GEERT: Begin jij nou ook al!

KOOS: Vanochtend vertelde meneer Grootstra dat ene meneer de Vries kwam logeren om zaken te doen. Zijn bedrijf had al vestigingen in Amerika.

GEERT: Dat ben ik niet. Ik ken meneer Grootstra niet, ik kom niet logeren. Ik heb geen groot bedrijf met vestigingen in Amerika maar een eenmanszaak in Appelscha.

(stilte)

KOOS: *(begint te lachen)* Ik denk dat er dan een heel groot misverstand hier gaande is.

GEERT: Dat weet ik wel zeker maar hoe krijg ik dat de vrouw des huize aan het verstand gepeuterd!?

KOOS: Ja, dat kan nogal moeilijk worden.

GEERT: Mijn koffer heeft ze mee naar boven genomen en zonder mijn koffer kan ik niet weg.

KOOS: Maar waar zou je vannacht slapen dan? Appelscha is een eind hier vandaan.

GEERT: Ik neem meestal een goedkoop hotel.

KOOS: Welk hotel is er nu goedkoper dan dit hotel? Ik maak hier al twee jaar goed gebruik van. Eten staat voor je klaar. Alles wordt voor je gedaan.

GEERT: Maar ik kan hier niet de hele dag blijven zitten. Er moet ook geld verdiend worden!

KOOS: Daar heb je ook wel weer gelijk in.

GEERT: Zodra die mevrouw terug komt zeg ik dat ik toch echt weg moet.

JANNEKE: *(komt gehaast op)* Hallo hebben jullie mijn portemonnee gezien?

KOOS: Nee, niet dat ik weet.

JANNEKE: *(tegen Geert)* Dag, u bent zeker meneer de Vries. U komt hier logeren om zaken te doen.

GEERT: *(zucht)* Ja ik ben meneer de Vries maar ik ben niet degene die jullie bedoelen.

JANNEKE: *(kijkt hem onderzoekend aan)* Dit is zeker weer een van uw vele grapjes

MOEDER: *(komt op in jas)* Meneer de Vries ik moet even boodschappen doen maar ik ben over een half uurtje terug

JANNEKE: Mam, weet u waar mijn portemonnee is?

GEERT: Mevrouw...

MOEDER: Daar op het tafeltje *(Janneke pakt de portemonnee en gaat met moeder af)*
Daag!

GEERT: Ik word hier zo moe van. Niemand luistert naar mij? Iedereen denkt dat ik een grapje maak en nu is die moeder weg en heb ik mijn koffertje niet.

KOOS: Ik heb een idee! Als ik nu boven uw koffertje zoek dan kunt u gewoon langs de huizen om te verkopen en dan komt u later terug om het allemaal uit te leggen. Ondertussen zal de echte meneer de Vries er dan ook wel zijn en dan geloven ze u wel!

GEERT: Dat is een goed idee.

KOOS: Dan zoek ik het koffertje *(gaat af)*

GEERT: Zo raar heb ik het nog nooit mee gemaakt!

(telefoon gaat)

(Geert twijfelt of hij hem op zal nemen, doet dit uiteindelijk toch)

GEERT: Goeden dag met de butler van huize Grootstra ... Dag meneer de Vries ... U bent ziek? ... U komt een andere keer! ... Wacht even ik pak even pen en papier *(pakt pen en papier)*... U komt dus over twee weken! ... Goed ik zal het door geven. Beterschap meneer de Vries. *(legt de hoorn neer, denkt na en stopt het papiertje in zijn zak)*

KOOS: *(komt op)* Hier heb ik je koffertje, hij stond op de logeer kamer

GEERT: Mooi dan kan ik toch nog wat geld verdienen

KOOS: Ik moet ook zo weg, je kunt wel even een briefje schrijven dat je even de stad in bent en dat je zo terug komt.

GEERT: Dat zal ik wel even doen. (*schrijft een briefje*)

KOOS: Goed dan zal het straks allemaal wel opgelost zijn! (*gaan beide af*)

(*toneel leeg*)

MOEDER: (*komt op*) Zo hier ben ik met de boodschappen. (*ziet dan dat er niemand is*)
Hallo, meneer de Vries? Bent u hier nog? (*kijkt rond ziet dan het briefje*)

MOEDER: (*pakt briefje en leest voor*) Ik ben nog even weg om een aantal zaken te regelen. Ik kom vanmiddag weer terug. (*legt briefje weg*) Nou dat is me ook wat moois! Is meneer zo maar weer vertrokken. (*kijkt op haar horloge*) Ik moet straks met het eten beginnen.

HENK-PAUL: (*komt op*) Hallo ik ben er weer!

MOEDER: Hallo Henk-Paul, heb je pauze? (*ruimt ondertussen op*)

HENK-PAUL: Nou ik heb hard gewerkt vanochtend. De worst is op het ogenblik erg in trek. Ik kwam eigenlijk u om raad vragen?

MOEDER: Mij om raad vragen?

HENK-PAUL: Ja, ik heb vanochtend een gesprek gehad met Janneke.

MOEDER: O, vertel! Hebben jullie een verlovingsdatum geprikt of gelijk ook al een trouwdatum?

HENK-PAUL: (*teleurgesteld*) Nee, ze vertelde me dat ze het eigenlijk allemaal niet meer wist hoe het tussen ons zat. Ze voelde de verliefdheid niet meer zo.

MOEDER: Maar heb je wel gezegd dat ik jullie een prachtig paar vind!?

HENK-PAUL: Ja, maar toen werd ze kwaad. Ik moest niet telkens zeggen dat u dat zei. Ze vond dat ik meer uit mezelf moest reageren en volwassen moest worden.

MOEDER: Wat is dit nu? Dit had ik nooit verwacht. Jullie zijn zo'n leuk stel.

HENK-PAUL: Ze zei dat ik iets romantisch moest doen.

MOEDER: Ja, zo zitten vrouwen wel in elkaar. Je moet ze af en toe verrassen met iets.

HENK-PAUL: Maar vorige week heb ik haar nog verrast maar dat vond ze ook niet leuk.

MOEDER: (*streng*) Een stripboek kopen voor jezelf is geen romantische verrassing voor je vriendin Henk-Paul.

HENK-PAUL: (*teleurgesteld*) Dan weet ik het ook niet meer. Toen ik haar uit eten nam vond ze het ook al niet goed.

MOEDER: Maar je nam haar mee naar een snackbar. Uit eten gaan doe je in een restaurant!

HENK-PAUL: (*verongelijkt*) Dat was ook de bedoeling maar ik had nog maar een tientje.

MOEDER: Tja, ik begin wel in te zien wat Janneke bedoelt. (*streng*) Maar jullie zijn een perfect stel en jullie gaan trouwen. Er moet iets gebeuren!

VADER: (*komt op*) Hallo, is Dhr de Vries er al.

MOEDER: Hij is er al maar hij is ook al weer weg! Ik vind het maar een rare man!

VADER: Is hij al weer vertrokken? Wat is er gebeurd dan?

MOEDER: Hij kwam binnen en wilde eigenlijk direkt al weer weg. Hij zei dat hij WC-borstels verkocht en dat wij de verkeerde voor ons hadden. Maar ik ben er niet in getrapt hoor! Maar het is wel een volhouder. Hij begon er telkens weer over.

VADER: (*lachend*) Ja het is een rare vent. Maar goed dat zijn wel de krenten in de pap. Wanneer komt hij terug?

MOEDER: Dat weet ik niet. Hij schreef op het briefje dat hij vanmiddag weer terug komt. Er staat geen tijd bij.

VADER: Dat is jammer. Ik heb vanmiddag een andere afspraak die ik niet kan verzetten en daarna uit eten. Nou ja, dan moet ik hem vanavond maar ontmoeten. Hij blijft hier toch een nachtje slapen.

MOEDER: Je eet dus niet mee?

VADER: Nee, ik moet er straks weer vandoor.

MOEDER: Henk-Paul? Jij eet wel mee? Ik maak boerenkool, dat vind je altijd zo lekker.

HENK-PAUL: Ja graag. Heerlijk boerenkool. Ik moet even naar de WC. *(gaat af)*

MOEDER: Vader, luister eens. Janneke heeft tegen Henk-Paul gezegd dat hij wat romantischer moet worden. Ik wil dat jij eens met hem overlegt wat hij dan moet doen.

VADER: Ik? Waarom ik?

MOEDER: Omdat jij ook een man bent en bovendien wil Janneke niet dat ik mij er telkens mee bemoei. Dus moet jij het maar doen!

VADER: Dat is niks voor mij. Ik wil...

MOEDER: Jij hebt niks te willen. Ik wil niet hebben dat Janneke en Henk-Paul niet met elkaar trouwen.

VADER: Maar wat moet ik doen dan?

MOEDER: Ik ga zo weg en dan overleg jij maar samen met hem, schrijf een gedicht of zo. *(ondeugend)* Zoals je dat vroeger ook zo goed kon. *(stoot vader aan)*

VADER: Maar toen was ik nog verliefd op je

MOEDER: *(kwaad)* Wat!?

VADER: Nou ik bedoel dat het nu natuurlijk anders is. Ik hou natuurlijk nog ontzettend veel van je!

MOEDER: Om eerlijk te zijn: Ik mis het ook wel wat, die romantiek.

VADER: Ik heb het ook zo druk.

MOEDER: Geen smoesjes! Ik wil dat jij Henk-Paul zometeen helpt en ik verwacht binnenkort ook dat je mij eens verrast. Ik ga nu zodat je alleen met Henk-Paul bent *(gaat af)*

VADER: Nou daar ben ik mooi klaar mee *(zucht)*

HENK-PAUL: *(komt op met WC papier uit zijn broek)* Zo, dat lucht op!

VADER: Henk-Paul ik denk dat wij eens een goed gesprek van man tot man moeten hebben. Er zijn namelijk dingen die je moet weten als het om vrouwen gaat. *(gaat aan de hoge tafel zitten)*

HENK-PAUL: Niks ernstigs hoop ik? *(gaat ook aan tafel zitten)*

VADER: Een vrouw moet je altijd aandacht geven, dat weet je. Als ze kleren aan heeft moet je zeggen dat ze mooi zijn. Als ze naar de kapper is geweest moet je zeggen dat het haar goed staat en als ze iets heeft gedaan dan moet je zeggen dat ze het heel goed heeft gedaan!

HENK-PAUL: Moet ik anders even pen en papier pakken want dit onthou ik nooit.

VADER: Nee, laat dat eerst maar. Vrouwen zijn in wezen dus onzeker. Ze moeten altijd bevestiging van anderen krijgen. Ik noemde net al de voorbeelden van kleren en kapper. Als een vrouw geen nieuwe kleren heeft, niet naar de kapper is gegaan en ook niet iets heeft veranderd in huis wordt ze onzeker. Want ze krijgt dan geen goedkeuring. Daar hebben de vrouwen iets op gevonden. Op dat moment moet een man romantisch zijn!

HENK-PAUL: Romantisch?

VADER: Ja, romantisch. Dan heeft een vrouw namelijk toch het idee dat ze mooi en aardig is omdat je zoveel moeite voor haar doet.

HENK-PAUL: Aha. Dus als ik het goed begrijp: Je moet altijd complimentjes geven en als er niets is om vrouwen complimentjes over te geven moet je romantisch zijn!

VADER: Precies!

HENK-PAUL: (*timide*) Maar dan krijg ik het heel druk!

VADER: Tja, weet waar je aan begint.

HENK-PAUL: Ik dacht dat als ik ging trouwen ik niks meer hoefde te doen. Dat Janneke alles zou regelen voor mij.

VADER: Druk druk druk. Zo kun je het getrouwde leven samenvatten. Nog iets dat je van vrouwen moet weten: Zeg nooit wat je echt vindt, als ze daar om vragen.

HENK-PAUL: Nooit zeggen wat ik vind?

VADER: Nee!. Stel Janneke vraagt wat je van haar kleren vindt, wat zeg je dan als je ze niet mooi vindt?

HENK-PAUL: Als ik ze niet mooi vindt dan zeg ik... (*enthousiast*) Dat ik ze mooi vind..!?

VADER: (*enthousiast*) Precies!

HENK-PAUL: Ik snap het! (*denkt na*) Maar dat is liegen!

VADER: Nee, dat is de vrede bewaren. Als je zegt dat je het niet leuk vindt krijg je een groot drama. Dan vinden ze zichzelf te dik of dan gaan ze zich weer omkleden of nog erger: Ze willen direct nieuwe kleren kopen!

HENK-PAUL: Goed dat ik dat weet, want om die nieuwe kleren te betalen moet ik heel wat worsten verkopen.

VADER: Maar nog even over dat romantische gedoe. Wat zou jij doen om romantisch voor Janneke te zijn?

HENK-PAUL: Euh....

VADER: Nou..?

HENK-PAUL: Ik heb Janneke wel eens uit eten genomen maar dat vond ze niet romantisch

VADER: Maar dat was omdat het in een snackbar was, want uit eten nemen vinden vrouwen vaak wel leuk. Maar uit eten nemen is duur.

HENK-PAUL: Ja, en ik wil best romantisch zijn maar het moet niet te duur worden.

VADER: Ik heb een idee, we schrijven allebei een gedicht.

HENK-PAUL: Waarom schrijft u Janneke een gedicht.

VADER: Nee, mijn gedicht is niet voor Janneke (*zucht*) Ik moet van mijn vrouw weer eens iets romantisch doen.

HENK-PAUL: U bent ook de klos.

VADER: (*pakt papier*) Ja het hoort er nou eenmaal bij. (*geeft Henk-Paul papier*) Hier laten we het eens proberen.

HENK-PAUL: Ik ben altijd wel goed in Sinterklaasgedichten schrijven.

VADER: Maar deze moet romantisch zijn he!

(*allebei schrijven ze wat*)

HENK-PAUL: Wat rijmt er op Himalaya?

VADER: Himalaya? Het is toch wel een liefde gedicht!?

HENK-PAUL: Ja ik heb tot nu toe dit: (*leest op*)
Hallo Janneke
Hier een gedicht van je manneke
Janneke, ik hou van jou heel erg

Mijn liefde is nog groter dan die ene berg
Ze noemen hem volgens mij de Himalaya (*tegen vader*) Dat was het.
VADER: Ik begin te twifelen of gedichten schrijven wel zo'n goed idee is
HENK-PAUL: Maar als het uit het hart komt is het toch altijd goed?
VADER: Ja dat zal ook wel. (*kijkt op zijn horloge*) Is het al zo laat? Ik moet gaan!
HENK-PAUL: Ik ga mee. Ik denk nog even over het gedicht na en dan geef ik het aan Janneke
VADER: We hebben het er maar druk mee met die vrouwen (*gaan beide af*)

- DOEK -

Bedrijf 2

(samenvatting)

Na het avondeten probeert Henk-Paul al wat te onderhandelen met meneer de Vries. Hij brengt er niet veel van terecht. Meneer de Vries probeert nog steeds iedereen er van te overtuigen dat hij niet de meneer de Vries die men denkt maar niemand gelooft hem. Henk-Paul vraagt nog de laatste tips om een vrouw romantisch te benaderen en gaat dan weg om zijn gedicht te halen. Janneke komt dan binnen met het bericht dat er een gedicht op haar slaapkamer lag en is helemaal trots op Henk-Paul... Totdat blijkt dat het gedicht niet van hem is. Zijn gedicht is totaal niet romantisch. Het lijkt er op dat Janneke een stille aanbidder heeft...! Moeder wil niet dat Henk-Paul zijn positie in gevaar komt en vindt het gedoe met die stille aanbidder maar niks. Na dit voorval praat al snel iedereen over de stille aanbidder. Wie is het? Is het meneer de Vries die na het eten even weg ging...? Sommigen denken van wel. Moeder is er in iedergeval totaal niet blij mee en zal alles doen om Henk-Paul te helpen.

Bedrijf 3

(Geert zit op de bank te lezen)

GEERT: Ik zit hier de hele dag te wachten totdat de heer des huizes terug is maar die heeft het te druk met andere dingen. Ik ben alle huizen langs geweest met mijn WC-borstels maar ik heb niks verkocht. Ik kan ook niet alle huizen voor de tweede keer langs gaan. Ik zal geduldig moeten wachten tot ik de hele zaak uit kan leggen. *(lachend)* Gelukkig is hier genoeg te beleven.

HENK-PAUL: *(komt op)* Hallo.

GEERT: Dag Henk-Paul. Ben je al klaar met werken?

HENK-PAUL: Ik had vroege dienst en daardoor ben ik mooi op tijd klaar. Toen dacht ik laat ik maar naar huis gaan.

GEERT: En dan kom je hier?

HENK-PAUL: Ja, ik voel me hier thuis en ik ben hier kind aan huis. Slapen doe ik in mijn echte huis. Dat wel. Hoe zit het eigenlijk met de deal?

GEERT: De deal?

HENK-PAUL: Ja. U bent hier om een miljoenen deal te sluiten met mijn toekomstige schoonvader. Wil het al wat lukken?

GEERT: Nee dat schiet nog niet erg op. Ik heb hem nog niet eens gezien.

HENK-PAUL: *(enthousiast)* Zou u mij wat kunnen leren over het handelen? Ik heb natuurlijk al de nodige ervaring bij de HEMA maar je weet nooit teveel.

GEERT: Wat zou je willen leren dan? Ik ben al enige jaren handelaar dus misschien kan ik iets aan je kennis toevoegen.

HENK-PAUL: Hoe komt nou een prijs tot stand?

GEERT: De verkopende partij heeft een prijs. Maar de kopende partij wil het bijna altijd goedkoper. Dus dan moet je met elkaar overleggen

HENK-PAUL: *(enthousiast)* Dat is toch met de handen tegen elkaar slaan!?

GEERT: Zo gaat het op de veemarkt. Verder wordt dat eigenlijk nergens gedaan.

HENK-PAUL: Ik vind dat altijd zo stoer. Zullen wij eens proef handelen?

GEERT: Mij best.

HENK-PAUL: *(kijkt rond)* Ik wil deze tafel van u kopen. *(wacht even)* Hoe duur is deze tafel?

GEERT: Deze tafel? Die kost 100 euro.

HENK-PAUL: Honderd euro...? Dat vind ik wel duur. Ik bied 80. *(wil met de hand slaan)* Jij moet dan je hand ophouden!

GEERT: *(zucht maar houdt toch zijn hand op)* Nee, honderd euro. *(slaat op de hand)*

HENK-PAUL: *(slaat op de hand)* 85

GEERT: *(slaat op de hand)* 100

HENK-PAUL: *(slaat op de hand)* 90

GEERT: *(slaat op de hand)* 100

HENK-PAUL: *(slaat op de hand)* 95

GEERT: *(slaat op de hand)* 100

HENK-PAUL: *(slaat op de hand)* 100

GEERT: Verkocht!

HENK-PAUL: *(blij)* Yes. Ik heb deze tafel gekocht.

GEERT: *(droog)* En je hebt goed afgedingt!

HENK-PAUL: Denkt u dat ik toekomst heb in de zaken wereld.

GEERT: *(droog)* Ik zal jou in ieder geval graag dingen verkopen.

HENK-PAUL: Als ik met Janneke trouw kom ik bij haar vader in de zaak werken. Ik heb er nu al zin in.

GEERT: Ik zou er niet zo zeker van zijn dat het gebeurd als ik zag wat er gisteren is gebeurd met dat gedicht.

HENK-PAUL: U bedoelt dat met die stille aanbieder zeker.

GEERT: Ja. Ze zag er zo stralend uit nadat ze dat gedicht had gelezen. Dat was nogal anders nadat ze jouw gedicht had gelezen.

HENK-PAUL: Dichten is niet mijn sterkste kant.

GEERT: Dat idee kreeg ik al.

HENK-PAUL: Maar ik wilde u nog iets over gisteren vragen.

GEERT: Vraag maar raak.

HENK-PAUL: Klopt het dat u naar de WC bent gegaan?

GEERT: Ja hoezo?

HENK-PAUL: Dat bent u de enige die dat gedicht op haar bed hebt kunnen leggen!

GEERT: Wat bedoel je?

HENK-PAUL: Ik neem aan dat de moeder en de zus van Janneke niet de stille aanbieder zijn.

GEERT: Dat zou mij ook zeer verbazen.

HENK-PAUL: De stille aanbieder is in huis geweest. Gijs, Koos, u en ik waren in huis. Ik heb het niet gedaan! Dan kunnen Gijs, Koos en u het hebben gedaan maar Gijs en Koos zijn de hele tijd in de woonkamer geweest. U bent naar de WC gegaan en toen kon u gemakkelijk naar Janneke's slaapkamer!

GEERT: Jij denkt dat ik het ben?

HENK-PAUL: Is dat dan niet zo?

GEERT: Heb je er al aan gedacht dat Gijs en Koos met elkaar in een complot zitten? Dat ze elkaar en alibi verschaffen? Heb je er al aan gedacht dat het gedicht er al een hele dag gelegen zou kunnen hebben?

HENK-PAUL: (*denkt na*) Nu u het zegt...

GEERT: Ik wil niemand beschuldigen maar...

HENK-PAUL: (*geschrokken*) Nee, natuurlijk niet. Ik hoop ook niet dat ik u beledigd heb?

GEERT: Nee natuurlijk niet.

MOEDER: (*komt op*) Hallo. Jou moest ik hebben Henk-Paul. Zou ik je even persoonlijk kunnen spreken?

GEERT: Ik moet toch nog even weg. (*gaat af*)

HENK-PAUL: Is er iets?

MOEDER: Ik heb iets bedacht maar ik kan je niet vertellen wat.

HENK-PAUL: Wat dan?

MOEDER: (*zucht*) Dat kan ik je dus niet vertellen.

HENK-PAUL: Is het geheim?

MOEDER: Zoiets ja. Onthoud in ieder geval dat als Janneke je ergens voor bedankt dat je dan net doet alsof het ook van jou is!

HENK-PAUL: (*knikt*) Goed.

MOEDER: Nou ik moet even wat regelen. (*staat op*)

HENK-PAUL: Ik wilde nog wat vragen. Wie denkt u dat die stille aanbieder is?

MOEDER: Ik heb geen idee. Het zal wel een misselijke grap van Koos zijn.

HENK-PAUL: Ik heb het er met meneer de Vries over gehad. Hij is de enige die na het eten de huiskamer uit is geweest. Koos en Gijs zijn hier gebleven en ik heb het niet gedaan.

MOEDER: Daar zeg je me wat. Hij is het!

HENK-PAUL: Denkt u?

MOEDER: Natuurlijk! Wie zouden het anders kunnen zijn.

HENK-PAUL: Hij zei dat Koos en Gijs wel onder een hoedje kunnen spelen en elkaar beschermen.

MOEDER: Daar zit ook weer wat in. Ik houd in ieder geval die meneer de Vries in de gaten! Ik vertrouw hem niet helemaal.

HENK-PAUL: Ik weet niet wat ik nu voor romantisch moet gaan doen.

MOEDER: Ik regel wel iets. En nu moet ik echt weg.

HENK-PAUL: Ik moet er ook weer eens vandoor. (*gaan samen af*)

GIJS: (*komt op met Hanneke en gaan aan de tafel aan het werk*) Fijn dat we hier even kunnen werken. Hier is het tenminste rustig.

HANNEKE: Als we doorwerken zijn we ook zo weer klaar.

GIJS: Heb jij de notulen van afgelopen vergadering nog?

HANNEKE: (*zoekt tussen papieren en geeft het aan Gijs*) Hier is het.

GIJS: Wat een avond gisteren!

HANNEKE: Nou, wat een rare avond. Een stille aanbieder voor Janneke. Zoiets gebeurt alleen in boeken of toneelstukken.

GIJS: Heel romantisch hoor zo'n gedicht.

HANNEKE: (*dromerig*) Nou het was ook zo'n gevoelig gedicht. Kreeg ik maar zo'n gedicht. (*zucht*)

GIJS: Als ik eerlijk ben dan moet ik toegeven dat ik het haast niet beter zou kunnen schrijven zo'n gedicht. Het was lang niet slecht geschreven.

HANNEKE: Ben jij zo thuis dan in gedichten?

GIJS: (*opscheppend*) Thuis? Ik las op mijn derde al poëzie!

HANNEKE: Meen je dat?

GIJS: Ik ben er mee grootgebracht.

HANNEKE: Henk-Paul duidelijk niet.

GIJS: Dat was een wanvertoning! Hoe kan iemand zo slecht een gedicht schrijven! Ik gun Janneke wel wat beters dan die Henk-Paul.

HANNEKE: Meen je dat?

GIJS: Die Henk-Paul heeft toch helemaal geen klasse! Janneke zou ver beneden haar stand trouwen als ze met Henk-Paul trouwt.

HANNEKE: (*verbaasd*) Volgens mij voel jij je nogal betrokken bij hun relatie.

GIJS: (*geschrokken*) Wat? Nou ja ... ze moeten ook maar zelf weten.

HANNEKE: Zullen wij weer verder?

GIJS: Is goed. (*schrijft wat dingen op*)

HANNEKE: Wanneer is de volgende vergadering?

GIJS: (*kijkt in zijn agenda*) Over twee weken.

MOEDER: (*komt op*) Hanneke, kun je even helpen?

HANNEKE: Is goed. (*gaan samen af*)

GIJS: Wat een familie. (*schud zijn hoofd en gaat aan het werk*)

JANNEKE: (*komt op*) Hallo.

GIJS: (*geschrokken, zenuwachtig*) Hallo. Hoi... Dag.

JANNEKE: Druk aan het werk?

GIJS: Ja, ik ben samen met Hanneke nog even aan het werk.

JANNEKE: (*gaat met een zucht zitten*) Het is me wat.

GIJS: Hoe bedoel je?

JANNEKE: Dat gedoe met Henk-Paul. Ik snap er niks meer van.

GIJS: Je bedoelt dat met die stille aanbidder enzo!? (*gaat naast Janneke zitten*)

JANNEKE: Ja. Ik dacht echt dat Henk-Paul veranderd was toen ik dat eerste gedicht las. Maar helaas, het was niet van hem. Ik mis dat echt bij hem, dat romantische.

GIJS: Zonder romantiek ook geen relatie zeg ik altijd maar.

JANNEKE: Dat ben ik helemaal met je eens! Het moet wel een beetje spannend zijn.

GIJS: Helemaal als je met elkaar getrouwd bent moet je moeite doen om het elkaar naar de zin te maken. Anders wordt het ook zo'n sleur op een geven moment.

JANNEKE: Precies. Maar met Henk-Paul is het allemaal zo normaal en saai op de een of andere manier.

GIJS: Dan ga je op een geven moment twijfelen of het allemaal wel goed zit omdat je het bijzondere van je relatie niet meer zo voelt.

JANNEKE: (*opgewonden*) Ja, precies wat je zegt. Met jou kan ik over zulke dingen praten. (*terneergeslagen*) Kon ik dat maar met Henk-Paul.

GIJS: Ja, niet iedereen heeft dat in zich. Ik vind het belangrijk dat je je verdiept in gevoelens van jezelf en een ander. Helmaal als je een relatie hebt. Anders ben je zo van elkaar vervreemd.

JANNEKE: Klopt. Soms moet je even de moeite nemen om je in de ander verdiepen.

GIJS: Als je dat dan gedaan hebt dat wordt het vanzelf weer leuk!

JANNEKE: Dat is wel zo. Wij zitten wel op een lijn.

GIJS: Dat idee heb ik ook.

HANNEKE: (*komt op*) Zullen we het snel even afmaken Gijs?

GIJS: Ik ga dan eerst even naar de WC. (*loopt naar de deur*)

HANNEKE: Waar heb je jou nietmachine?

GIJS: Licht in het grote middenvak van mijn tas. (*gaat af*)

JANNEKE: Ik had net een leuk gesprek met Gijs.

HANNEKE: Ja? (*zoekt in de tas*)

JANNEKE: Ja. Ik heb het idee dat hij me altijd wel begrijpt. We zitten wel op een lijn.

HANNEKE: (*plagend*) Misschien is hij wel de stille aanbidder...!

JANNEKE: (*schrikt*) Meen je dat? Maar dat zou... (*denkt na*) Wat zou ik daar eigenlijk van vinden? Vind ik hem leuker dan Henk-Paul? Hij is anders maar is hij ook leuker? (*Hanneke vindt een papiertje en bekijkt het*) Wel een raar idee dat hij die stille aanbidder zou kunnen zijn.

HANNEKE: Dat zou wel een kunnen kloppen. Kijk eens wat ik hier heb! (*laat papiertje zien*)

JANNEKE: Wat is dat?

HANNEKE: Je zal het niet geloven. Ik vond dit in de tas van Gijs. (*geeft papier aan Janneke*)

JANNEKE: (*leest voor*) In mijn grijze wereld liep ik rond
 Alles wat het zelfde, niets kon me bekoren
 Totdat jij mijn pad kruiste
 En ik de vogels weer kon horen
 Kleur kwam in mijn bestaan
 Een glimlach siert mijn gezicht
 Totdat ik voelde dat ik iets miste
 Jij had mijn hart gestolen... (*verschrikt*) Dit is hetzelfde gedicht als van de stille aanbidder!

HANNEKE: Zou hij het op je bed gelegd hebben?

JANNEKE: Dat moet dan wel. Hij heeft het origineel nog in zijn tas zitten.

MOEDER: (*komt op*) Wat is er aan de hand?

HANNEKE: Wij hebben het gedicht wat Janneke van de stille aanbidder heeft gekregen gevonden in de tas van Gijs...!

MOEDER: (*geschrokken*) Wat? Laat een zien. (*leest het papier*)

JANNEKE: Ik kan het niet geloven...

MOEDER: Waar is Gijs?

HANNEKE: Hij is even naar de WC.

MOEDER: (*boos*) Die heeft heel wat uit te leggen. Ik sta niet toe dat er gestookt wordt tussen Henk-Paul en Janneke. (*gaat af*)

JANNEKE: Dus toch Gijs. Ik vond hem soms al zo raar doen.

HANNEKE: Hij is wel zo'n type wat gedichten schrijft.

MOEDER: (*komt op met Gijs aan zijn oren gepakt*) Jij hebt heel wat uit te leggen mannetje!

GIJS: Au, au. Wat is er aan de hand.

MOEDER: Dat weet jij drommels goed. Jij bent de stille aanbidder.

GIJS: Ik? Dat is niet waar.

HANNEKE: Gijs, we hebben het gedicht gevonden, we weten dat jij het geschreven hebt.

GIJS: Wat? Ik heb het niet geschreven. Wilt u mijn oor los laten

MOEDER: (*laat Gijs zijn oor los*) Beken nu maar. We hebben het bewijs.

GIJS: (*bekijkt het papier*) Ik heb dit wel geschreven maar het gedicht wat op Janneke's bed lag niet.

JANNEKE: Maar ze zijn het zelfde. Kom er nu toch eens eerlijk voor uit!

HANNEKE: Hoe komt het gedicht dan in jouw tas.

MOEDER: Leg dat maar eens uit!

GIJS: (*beschaamd*) Ik heb het opgeschreven omdat ik het zo'n mooi gedicht vond. Ik heb het onthouden en opgeschreven zodat ik het later misschien nog eens zou kunnen gebruiken.

(*stilte*)

MOEDER: Dat moeten wij geloven? Mij hou je niet voor de gek.

HANNEKE: (*verbaasd*) Je zei dat je zelf ook zulke gedichten schreef? Ik heb ze zelf gelezen..

GIJS: (*beschaamd*) Zo goed ben ik nou ook weer niet.

HANNEKE: En de gedichten die je mij liet lezen dan?

GIJS: Die heb ik in de bibliotheek overgeschreven...

MOEDER: Hanneke? Je gelooft hem toch niet!

JANNEKE: Het handschrift is wel anders dan dat van gisteren.

MOEDER: Is het niet gewoon netjes geschreven?

GIJS: Ik heb het echt niet gedaan.

HANNEKE: Het is volgens mij echt door een ander geschreven. Ik ken het handschrift van Gijs goed genoeg om dat te zien.

MOEDER: Ik weet het niet. Ik vind hem maar een gladjakker.

JANNEKE: Hij kan hem natuurlijk ook door iemand anders hebben laten schrijven.

MOEDER: Bovendien was hij in huis gisteren. (*met haar vinger naar Gijs toe*) Ik houd jou in de gaten mannetje.

GIJS: Met mijn hand op mijn hart. Ik heb er niks mee te maken.

MOEDER: Ik wil dat je nu je spullen pakt. Ik wil je hier even niet meer zien. Stoken tussen Janneke en Henk-Paul! Hoe durf je.

GIJS: Maar ik...

MOEDER: Geen gemaar! Pak je spullen. (*duwt Gijs naar zijn tas*)

HANNEKE: Ik weet niet wat ik van je moet denken Gijs.

GIJS: *(pakt zijn spullen)* Ik ben niet de stille aanbieder.

MOEDER: Niet zo treuzelen. Pak je spullen en ik wil je niet eerder zien voordat Janneke en Henk-Paul trouwplannen hebben. *(duwt Gijs af)*

JANNEKE: Mam! Mag ik zelf ook nog kiezen!?

MOEDER: Hoe bedoel je?

JANNEKE: U zegt dat Gijs terug mag komen als Henk-Paul en ik trouwplannen hebben.

MOEDER: Ja en niet eerder!

JANNEKE: Maar misschien wil ik wel helemaal niet trouwen met Henk-Paul!?

MOEDER: Doe niet zo raar! Wat doe je weer opstandig! Henk-Paul is de beste keus voor jou! Dat weet jij ook.

JANNEKE: Dat wil ik zelf wel uitmaken. Daar hebt u niks over te zeggen! Ik wil zelf kunnen kiezen.

MOEDER: Natuurlijk kun je ook kiezen. Alleen heb je maar één keuze en dat is Henk-Paul! Dus erg lang hoeft je daar denk ik niet over na te denken. *(gaat af)*

JANNEKE: *(gefrustreerd)* Grrrrr! Ik kan zelf wel kiezen met wie ik wil trouwen!

HANNEKE: Je weet hoe ze is. Alles moet gaan zoals ze het in haar hoofd heeft.

JANNEKE: Heel mijn leven heeft ze uitgestippeld. *(gaan zitten)*
(stilte)

HANNEKE: Geloof jij Gijs trouwens?

JANNEKE: Ik weet het niet.

HANNEKE: Ik twijfel ook. Voordat jij er was zat hij telkens op Henk-Paul af te geven. Hij zei dat jij beter verdiende dan hem.

JANNEKE: *(verbaasd)* Meen je dat?

HANNEKE: Ja echt. Gijs heeft het best vaak over je. Het lijkt soms wel dat hij gek op je is.

JANNEKE: Echt waar? Dat had ik nooit bij Gijs verwacht.

HANNEKE: Merk je dan niet dat hij heel erg zijn best doet om aardig tegen je te doen?

JANNEKE: Zo is hij toch altijd!

HANNEKE: Bij jou doet hij extra zijn best. Het is een echte vleier.

JANNEKE: *(staat op)* Ik zal er eens op letten. Vanmiddag komt Henk-Paul en dan zal ik het met hem nog eens goed over alles hebben. Het is een lieve vent en ik ken hem al zo lang maar sommige dingen irriteren me zo erg. Ik hoop dat het gesprek mij duidelijkheid zal geven. *(gaat af)*

HANNEKE: Ik vertrouw die Gijs voor geen cent.

KOOS: *(komt op met een bos bloemen, ziet dan Hanneke)* Hoi.

HANNEKE: Wat heb jij daar?

KOOS: Ik? O een bosje bloemen. Maar het is niet voor mij hoor!

HANNEKE: *(plagend)* Is het voor mij? Dat had je niet hoeven doen. *(steekt de handen uit naar de bos)*

KOOS: Had ik het niet hoeven doen? Dan houd ik het zelf. *(trekt de bos bloemen weg bij Hanneke)*

HANNEKE: Waarom krijg ik ze niet?

KOOS: Want bloemen houden van mensen. Ik kan het ze niet aan doen om ze aan jou te geven. Bloemen hebben ook gevoel.

HANNEKE: Wat zijn we weer grappig. Goed, ik weet wanneer ik teveel ben. *(gaat af)*

KOOS: Ik weet ook wanneer ik teveel ben maar ik doe daar nooit wat mee. *(gaat af)*
(toneel leeg)

MOEDER: *(komt op)* Zo zo. Ik moet het lot even een handje helpen. Ik leg hier een cadeautje neer voor Janneke en dan zijn haar bedenkingen weg wat Henk-Paul betreft! *(legt cadeautje op tafel en gaat af)*

(toneel leeg)

- GEERT: *(komt op)* Ik zit maar te wachten op meneer Grootstra. Waar blijft die man toch? Als ik hem vanavond niet heb gesproken ga ik weg. Dit grapje heeft nu wel lang genoeg geduurd.
- JANNEKE: *(komt op)* Hallo meneer de Vries.
- GEERT: Hallo. Hoe is het er mee?
- JANNEKE: Ach, het gaat wel.
- GEERT: Dat klinkt niet erg opgewekt.
- JANNEKE: Mijn gevoelens liggen nogal overhoop de laatste tijd. *(bedenkt zich dan)* Maar ik moet u daar ook niet lastig mee vallen.
- GEERT: Ik heb alle tijd.
- JANNEKE: Ik heb dus tegen Henk-Paul gezegd dat ik wilde dat ik weer verliefd op hem werd. Dat lukt hem nog niet zo en bovendien is er nu een of andere stille aanbieder die heel romantisch is.
- GEERT: Heb je al een idee wie er achter zit?
- JANNEKE: Mijn moeder denkt dat het Koos is maar vandaag vond Hanneke een klad van het gedicht in Gijs zijn tas. Ik weet het niet meer.
- GEERT: Je weet in ieder geval dat het Henk-Paul niet is.
- JANNEKE: *(lachend)* Dat was wel heel duidelijk. *(denkt even)* Weet je wat zo raar is?
- GEERT: Nee.
- JANNEKE: Ik ken die hele ‘stille aanbieder’ niet maar toch voelt het soms alsof ik een beetje verliefd op hem ben. Het gedicht was heel mooi en lief. Gewoon romantisch, ik weet niet hoe ik het anders moet zeggen. Aan de andere kant voel ik me schuldig tegenover Henk-Paul. Hij doet zo zijn best!
- GEERT: Dat is waar.
- JANNEKE: Ik ken hem ook al zo lang. Soms ben ik bang dat we beter vrienden kunnen zijn in plaats van te trouwen.
- GEERT: Dat zijn wel dingen die je moet weten voordat je getrouwd bent.
- JANNEKE: Precies! Ik heb het gevoel dat ik moet kiezen tussen Henk-Paul en die stille aanbieder, wie dat ook is. Dat is gewoon het nare aan de situatie.
- GEERT: Misschien wist de stille aanbieder niet dat je iets met Henk-Paul had!
- JANNEKE: Hoe bedoel je?
- GEERT: Je denkt dat die stille aanbieder je kent en in dit huis komt maar misschien is het iemand die je vaag kent en je beter zou willen leren kennen!?
- JANNEKE: Denk je dat?
- GEERT: Dat zou toch heel goed kunnen!?
- JANNEKE: Misschien heb je wel gelijk... *(denkt na)* Toch een rare situatie. *(staat op)* Straks komt Henk-Paul en dan zal ik hem vertellen dat ik bedenktijd nodig heb. Ik wil hem ook niet onnodig pijn doen.
- GEERT: Je moet je niet onder druk laten zetten door anderen.
- JANNEKE: Ik moet gewoon zelf beslissen. *(ziet het cadeautje)* Wat is dit?
- GEERT: Wat? *(kijkt naar het cadeautje)* Dat is een pakje.
- JANNEKE: Mijn naam staat er op. *(pakt het cadeautje en gaat naast Geert zitten)* Zal ik het open maken?
- GEERT: Ja, of je moet het pakpapier al mooi genoeg vinden!
- JANNEKE: Misschien is het van de stille aanbieder!
- GEERT: Van de stille aanbieder!? Ik weet van niks!
- JANNEKE: *(kijkt Geert geschrokken aan)* Wat? *(lachend)* U maakt weer een grapje!
- GEERT: Sorry, ik kan het niet laten.

JANNEKE: *(maakt het open)* O, mijn lievelingsparfum!

GEERT: Dat ziet er duur uit.

JANNEKE: Er zit ook nog een kaartje bij. *(leest op)* Mijn mooie bloem zal altijd heerlijk ruiken. Je Henk-Paul.

GEERT: Zijn taalgebruik gaat vooruit!

JANNEKE: Wat is dat lekker zeg. Dit is een leuk cadeau.

GEERT: Vind je het leuk?

JANNEKE: Hartstikke leuk!

GEERT: Dan heeft Henk-Paul het toch in zich.

JANNEKE: Nu je het zegt. Ik heb me dan toch in hem vergist denk ik. Ik moet mijn excuses aanbieden aan Henk-Paul.

GEERT: Ere wie ere toekomt.

JANNEKE: *(bedenkt zich ineens)* Maar ik heb net zo'n flesje vandaag ergens gezien... Waar was dat toch?

GEERT: Wat zeg je?

JANNEKE: Ja ik weet het zeker. Ik heb dit flesje vandaag gezien! *(denkt na)* Waar was het toch?

GEERT: Was het hier in huis?

JANNEKE: Ja want ik ben het huis nog niet uit geweest. *(het schiet haar ineens te binnen)* Ik weet het! Het was op de slaapkamer van mijn ouders! Ik ben vanochtend even binnen geweest om wat te pakken en daar lag het op bed.

GEERT: Heeft Henk-Paul het daar verpakt?

JANNEKE: Nee, dat was al nadat hij weg was gegaan. *(zoekt het papiertje)* Ik krijg een bang vermoeden dat dit niet van Henk-Paul is.

GEERT: Hoe bedoel je?

JANNEKE: *(vind het papiertje en leest het)* Zie je nu wel. Dit is niet Henk-Paul zijn handschrift maar van mijn moeder. Ze heeft zo'n ouderwetse E altijd. *(boos)* Mijn moeder heeft dit gedaan in de hoop dat ik dacht dat het van Henk-Paul was. Nu gaat ze echt te ver.

GEERT: Weet je het we zeker!? Je moet uitkijken dat je mensen niet vals beschuldigt.

JANNEKE: Ik weet het voor negenennegentig procent zeker. Bovendien komt Henk-Paul hier zo en dan zal ik het hem vragen.

GEERT: Doe dan net of je denkt dat het van hem is. Is het niet van hem dan kom je er achter en is het wel van hem dan beschuldig je hem ook niet vals.

JANNEKE: Jij bent wel erg verstandig met dit soort dingen.

GEERT: Ach, je kunt nooit voorzichtig genoeg wezen.

HENK-PAUL: *(komt op)* Hallo!

GEERT: Hoi Henk-Paul.

HENK-PAUL: Hoe is het hier?

JANNEKE: *(staat op)* Goed! *(loopt op Henk-Paul af)* Ik moet je bedanken. *(slaat armen om Henk-Paul heen)* Lieverd!

HENK-PAUL: Ach je kent me.

JANNEKE: Het was een heel lief cadeautje van je.

HENK-PAUL: Vond je het leuk? Nou mooi!

GEERT: Het heeft zeker wel veel geld gekost?

HENK-PAUL: Voor deze lieve meid is niks te duur. *(geeft Janneke een knuffel)*

JANNEKE: *(geeft Geert een knipoog)* Wanneer kan ik beginnen?

HENK-PAUL: *(aarzelend)* Beginnen...?

JANNEKE: Ja, beginnen!

HENK-PAUL: *(twijfelend)* Euh... nou ... binnenkort denk ik.

JANNEKE: Dat is al wel snel. Maar ik heb er heel erg zin in. Dat je het onthouden hebt zeg! Het was een leuk cadeau.

HENK-PAUL: Ach ja ... Ik gun het je zeker.

JANNEKE: *(geeft Geert knipoog)* Wel duur hoor dat je heel mijn rijbewijs wil betalen.

HENK-PAUL: *(schrikt)* Rijbewijs...? Betalen! Tja, ... Dat kost wel wat maar dat geeft niet.

GEERT: Daar moet je heel wat worsten voor verkopen of niet!

JANNEKE: Heb je het onthouden van toen we het er samen over hebben gehad of heeft mijn moeder je er bij geholpen?

HENK-PAUL: Nee helemaal zelf. Ik wist dat je graag je rijbewijs wilde en toen dacht ik: Hoe kan ik laten zien dat ik van Janneke houd? Dat kan ik niet beter dan je te geven wat je graag wil. Daar heb ik je moeder natuurlijk niet voor nodig.

GEERT: *(tegen Janneke)* Hij is wel goed!

JANNEKE: *(boos)* Hij speelt het heel goed. Maar hij is niet helemaal eerlijk!

HENK-PAUL: Waar hebben jullie het over?

JANNEKE: Wij hebben het over jou. Jij bent niet eerlijk. Je weet niet eens wat voor cadeau je mij zogenaamd gegeven hebt.

HENK-PAUL: Een rijbewijs toch. Was het geen rijbewijs dan?

GEERT: Jij moet het weten, het was jou cadeau.

JANNEKE: Je weet het niet hè? Wat heb je me gegeven?

HENK-PAUL: *(twijfelend)* Je rijbewijs?

JANNEKE: *(boos)* Nee, ik heb zogenaamd van jou mijn lievelings parfum gekregen.

HENK-PAUL: Nu weet ik het weer! Parfum dat was het.

JANNEKE: Hou maar op, ik weet we dat mijn moeder dit heeft gedaan.

GEERT: Ik denk dat ik jullie maar beter even alleen kan laten. *(gaat af)*

HENK-PAUL: *(angstig)* Het was je moeders idee. Ik wist er niks van af. Geloof me!

JANNEKE: Waarom heb je dat niet eerlijk gezegd? Je deed net alsof het van jou was.

HENK-PAUL: Dat moest ik doen van jou moeder. Die zei dat als jij me ergens voor zou bedanken dat ik net moest doen alsof ik je iets gegeven had.

JANNEKE: Het was dus toch mijn moeders idee.

HENK-PAUL: *(jammerend)* Ik kan er niks aan doen.

JANNEKE: Jij hebt er toch mee ingestemd.

HENK-PAUL: Ja maar dat moest ook van je moeder, daar kon ik ook niks aan doen.

JANNEKE: *(geërgerd)* Jij kan ook nergens iets aan doen!

HENK-PAUL: Precies. Eindelijk geloof je mij.

JANNEKE: *(zucht)* Jij wordt ook nooit volwassen. We moeten praten Henk-Paul.

HENK-PAUL: *(gaan beide zitten)* Waarover dan?

JANNEKE: Ik heb eens nagedacht. Ik denk dat we maar even een tijdje uit elkaar moeten.

HENK-PAUL: Komt dit door die stille aanbieder?

JANNEKE: Nee, we hebben het hier toch ook al over gehad voordat ik dat gedicht kreeg! Ik twijfel al een tijdje. Ik denk dat we beter vrienden kunnen blijven.

HENK-PAUL: *(teleurgesteld)* Weet je het zeker?

JANNEKE: Ja.

HENK-PAUL: Kan ik daar niks meer aan veranderen?

JANNEKE: Nee.

HENK-PAUL: Ook je moeder niet! Als we het er nou eens met je moeder over zouden hebben dan... *(Janneke valt hem in de rede)*

JANNEKE: *(boos)* Nee, ik kan dat zelf beslissen, daar heb ik mijn moeder niet bij nodig. Ik heb je toch al gezegd dat je niet telkens mijn moeder er bij moet halen!

HENK-PAUL: *(bedroeft)* Sorry.

JANNEKE: Het is denk ik goed dat we elkaar een tijdje niet meer zien. Op die manier kunnen we alles even overdenken. Dan wordt hopelijk duidelijk wat ik precies voor je voel.

HENK-PAUL: Kan ik hier niet meer komen?

JANNEKE: Ik wil even rust, tijd voor mezelf en dat kan niet als jij continu in de buurt bent.

HENK-PAUL: Maar waar moet ik dan eten? Wie doet mijn was.

JANNEKE: Dat zal je dan eindelijk eens zelf moeten doen.

HENK-PAUL: Dat overleef ik nooit!

JANNEKE: Natuurlijk wel. Het is ook niet dat ik je nooit wil zien. Maar ik wil bedenktijd.

HENK-PAUL: Ik begrijp het wel een beetje.

JANNEKE: Ik vindt het een lastige situatie voor jou maar ook voor mij. Geef me nog eens een knuffel. *(geven elkaar een knuffel)* Goede vrienden?

HENK-PAUL: Goede vrienden!

JANNEKE: Fijn dat je het begrijpt!

HENK-PAUL: Ik ben eigenlijk ook wel een beetje opgelucht want nu hoef ik geen dingen te verzinnen die romantisch kunnen zijn. Dat scheelt een hoop.

JANNEKE: *(lachend)* Dat scheelt ja. *(gaan samen af)*
(toneel leeg)

VADER: *(komt op met Geert)* Zo eindelijk ontmoeten wij elkaar dan!

GEERT: Ik heb er ook lang op gewacht! Ik heb u heel wat te vertellen.

VADER: Laten we gaan zitten, dat praat makkelijker. *(gaan zitten)* Hebt u zich vermaakt de afgelopen dagen?

GEERT: Ik heb me geen moment verveeld hier in huis.

VADER: Uw kamer was ook naar wens?

GEERT: Ja, het goedkoper dan een hotel.

VADER: Zullen we het nu al over zaken hebben of vindt u dat nog te vroeg?

GEERT: Nee, laten we het daar maar over hebben dan kan ik direct weer weg.

VADER: U hebt het druk?

GEERT: Dat niet zo zeer maar er moet geld verdiend worden.

VADER: Daar heeft u helemaal gelijk in.

GEERT: Ik zal maar met de deur in huis vallen: De deal gaat niet door.

VADER: *(geschrokken)* Wat? Dat meent u niet. Is het u hier niet bevallen? *(wacht even)*
Of zit u mij nu weer in de maling te nemen!?

GEERT: De deal kan niet doorgaan om de eenvoudige reden dat...

VADER: *(valt Geert in de rede)* Ik heb u door, u zit mij voor de gek te houden!

GEERT: Nee, ik ben niet de man die u denkt. Ik ben Geert de Vries en ik verkoop WC-borstels!

VADER: *(lachend)* Dat vertelde mijn vrouw al. Die houden we er in.

GEERT: Meneer gelooft u mij nou! Ik ben niet de man die u bedoelt.

VADER: *(maakt een afwerend gebaar)* Ik ben er een keer in getrapt maar dat zal ik nu niet weer doen!

GEERT: Meneer, ik kan geen zaken met u doen! Ik weet niet eens in wat voor zaak u werkt! Ik heb gewacht totdat ik u zou spreken en het u uit zou kunnen leggen. Als u mij niet gelooft dan moet ik maar gewoon gaan.

VADER: *(stopt met lachen)* Gaat de deal echt niet door?

GEERT: Ik kan niet met u handelen! U wilt toch geen WC-borstels kopen ofwel?

VADER: U bent serieus...!

GEERT: Ja, ik moet helaas weg.

MOEDER: *(komt op)* O, zitten jullie hier. Jullie hebben elkaar eindelijk gevonden?

VADER: *(geschrokken)* Hij houdt vol dat hij niet de meneer de Vries is waar ik zaken mee kan doen.

GEERT: Ik heb telefoon gehad van de echte meneer de Vries dat hij ziek was. Belt u maar met uw werk, zij zullen het vast en zeker bevestigen. Als u mij nu wil laten gaan. *(staat op)*

MOEDER: Geen sprake van. *(duwt hem terug op de bank)* Ik heb schoon genoeg van uw grappen. Bovendien kunt u niet weg want ik heb wat kleding van u in de was gedaan en dat is nog niet klaar.

GEERT: U hebt gewoon mijn kleren gepakt en ze in de was gedaan zonder het te vragen?

MOEDER: Ze waren erg vies.

JANNEKE: *(komt op met de bloemen, blij)* Kijk eens! Nu lag dit op mijn kamer!

MOEDER: Een bos bloemen?

VADER: Van wie zijn die dan?

JANNEKE: Van die stille aanbieder denk ik.

MOEDER: Is het niet van Henk-Paul?

JANNEKE: Er zit een kaartje bij. *(leest het kaartje voor)* Hierbij twee kaartjes voor een romantische film naar keuze. Wil je weten wie ik ben kom dan vanavond om acht uur alleen in de woonkamer. Je stille aanbieder! *(enthousiast)* Wat is het toch een lieverd. Vanavond zal ik weten wie hij is!

HANNEKE: *(komt op met Henk-Paul)* Wat is er gebeurd?

VADER: Janneke heeft weer een berichtje gekregen van die stille aanbieder.

HANNEKE: Wat dan?

JANNEKE: *(leest voor)* Hierbij twee kaartjes voor een romantische film naar keuze. Wil je weten wie ik ben kom dan vanavond om acht uur alleen in de woonkamer. Je stille aanbieder! *(laat de bos bloemen zien)* En ik kreeg deze bos er bij.

HANNEKE: O wat een leuk idee, kaartjes voor een romantische film.

HENK-PAUL: Naar de film is toch heel duur?

JANNEKE: Dat maakt hem blijkbaar niet uit.

HENK-PAUL: Weet je al wie je mee neemt? Je hebt tenslotte twee kaartjes en ik zou wel...

HANNEKE: Die kaartjes zijn bedoeld voor Janneke en de stille aanbieder!

HENK-PAUL: Gaat die dan ook mee? Ik hoef niet met z'n drieën naar zo'n film.

VADER: *(droog)* Dat was, denk ik, ook niet helemaal de bedoeling.

MOEDER: Maar wie kan dit nu gedaan hebben? Wie drijft Henk-Paul en Janneke uiteen?

JANNEKE: *(boos)* Moeder Henk-Paul en ik hebben besloten dat we een tijdje uit elkaar gaan om alles te overdenken.

MOEDER: Is dat zo Henk-Paul?

JANNEKE: Ja, Janneke wilde dat graag

VADER: Maar wat wil jij?

HENK-PAUL: Ik wil wat Janneke wil. Of niet?

HANNEKE: Van wie zou het zijn?

MOEDER: Het moet van iemand zijn die hier in huis is. *(ineens kijkt iedereen naar Geert)* *(stilte)*

GEERT: Ik zat hier met meneer Grootstra te praten, bovendien ben ik niet buitenshuis geweest en kon ik dus ook nooit een bosje bloemen kopen.

JANNEKE: Dat is waar. *(Hanneke denkt diep na)*

HENK-PAUL: Van wie kan het dan zijn.

MOEDER: Van Gijs? Die is hier geweest en hij had het gedicht in zijn tas.

HANNEKE: *(ineens)* Ik weet het. Ik heb dit bosje eerder gezien.

VADER: Eerder gezien? Hoe bedoel je.

HANNEKE: Koos kwam de kamer ingelopen met deze bos. Ik vroeg nog of ze voor mij waren maar hij zei dat ze voor iemand anders waren...

(stilte)

VADER: *(tegelijk met de anderen behalve Geert)* KOOS!!

MOEDER: Ik heb het altijd al geweten. Die jongen deugt niet! *(tegen Janneke)* Als je het maar uit je hoofd laat om met zo'n klaploper als Koos te trouwen.

HANNEKE: Waar is Koos nu?

KOOS: *(komt op)* Hallo.

(stilte, iedereen kijkt hem strak aan)

KOOS: *(heeft niks door en gaat zitten)* Zo zo. *(merkt dan dat iedereen kijkt)* Is er iets?

MOEDER: *(kwaad)* Jij vlerk, jij vlegel. Nu ben je te ver gegaan!

HENK-PAUL: *(doet met moeder mee)* Ja en jij... *(denkt na maar weet niks)* Nou ja, wat zij net zei...! *(wijst naar moeder)*

KOOS: *(verbaasd)* Wat is er gebeurd?

HANNEKE: Wel een beetje dom om met die bloemen hier te komen en ze aan mij te laten zien en daarna het op Janneke's kamer te leggen.

KOOS: Die bloemen waren niet voor mij.

HENK-PAUL: Nee, die waren voor Janneke.

JANNEKE: Als jij de stille aanbieder bent dan hoeft het voor mij niet. Dus haal je maar niks in je hoofd.

KOOS: Maar ik heb het niet gedaan.

MOEDER: Ik kan niet toestaan dat een klaploper als jij het huwelijk tussen Henk-Paul en Janneke verstoort.

JANNEKE: Mam!

MOEDER: Ik wil dat jij al je spullen pakt en vertrekt.

KOOS: Wat!?

MOEDER: *(boos)* Je hebt me gehoord. Ik heb je al gewaarschuwd en nu ben je te ver gegaan.

GEERT: Gaat dit niet wat ver? Iemand uit huis zetten?

MOEDER: *(kwaad)* Waar bemoeid u zich mee!? *(Geert schrikt)* Ik had u niks gevraagd!

KOOS: Maar ik heb het niet gedaan. Ik vind Janneke niet eens aantrekkelijk!

HENK-PAUL: *(knikt begrijpend)* Daar heb je een punt.

JANNEKE: *(kijkt kwaad naar Henk-Paul)* Wat!?

HENK-PAUL: *(schrikt van wat hij zei, boos tegen Koos)* Hoe durf je dat te zeggen!

MOEDER: *(pakt Koos bij zijn oor uit de stoel)* Ga je spullen pakken.

KOOS: Maar ik heb niks gedaan. Ik betaal gewoon huur.

VADER: Rustig nou moeder.

MOEDER: *(boos)* Niks rustig! *(duwt Koos richting de deur)* Ga je spullen pakken!

HANNEKE: Opgeruimd staat netjes!

KOOS: *(hulpeloos)* Ik snap er niks van. Ik heb bloemen gekocht en die meegenomen om aan...

MOEDER: *(valt Koos in de rede)* Ik heb je genoeg gewaarschuwd de laatste dagen. Pak je spullen maar. *(duwt Koos af)*

HENK-PAUL: *(praat na)* Pak je spullen. *(als Koos af is)* Hoe durft hij!

GEERT: Ik wil niet lastig zijn maar...

MOEDER: *(valt Geert in de rede)* Als u niet lastig wilt zijn houdt u nu uw mond!

GEERT: Maar...

MOEDER: *(kwaad)* Wat!

GEERT: *(geschrokken)* Niks!

HANNEKE: Zou het echt Koos zijn?

HENK-PAUL: Jij hebt hem toch met die bloemen gezien!?

JANNEKE: Ik vindt het eigenlijk niks voor Koos

VADER: Soms kun je je lelijk vergissen in mensen. Vergeet dat niet!

HENK-PAUL: Dat is waar.

MOEDER: Natuurlijk was het wel van Koos. Die jongen haalt altijd flauwe grappen uit. Hij doet de hele dag niks anders dan ons voor de voeten lopen.

JANNEKE: Het maakt ook niet uit als Koos het is. Ik zit niet vast aan die stille aanbieder. Ik kies wie ik wil en als het Koos is dan kies ik in ieder geval niet voor hem.

HANNEKE: Wanneer maakt de stille aanbieder zich bekend...?

JANNEKE: Om acht uur.

MOEDER: Moet ik dan nog eerst even de kamer op ruimen?

VADER: Als jullie het niet erg vinden: Ik was bezig met een zakelijke bespreking en daar zou ik kraag even mee verder gaan.

HANNEKE: Ik moet Gijs toch nog even bellen. *(gaat af)*

MOEDER: Vader, ik wil je even spreken in de keuken.

VADER: Maar ik wilde net...

MOEDER: Vader!

VADER: Lieve schat ik...

MOEDER: *(boos)* NU!

VADER: *(geschrokken)* Goed, goed. *(gaan samen af)*

HENK-PAUL: Janneke, mag ik er vanavond ook bij zijn?

GEERT: *(spottend)* Romantisch met z'n drieën?

HENK-PAUL: Zoiets.

JANNEKE: Natuurlijk niet, er staat duidelijk dat ik er alleen moet zijn.

HENK-PAUL: *(teleurgesteld)* Altijd als er iets leuks gebeurd kan ik er niet bij zijn. *(gaat af)*

JANNEKE: *(gaat met een zucht zitten)* Tjonge, wat een rare dag. Maar vanavond weet ik wie het is.

GEERT: Heb je al een idee?

JANNEKE: Ik denk dat het toch Gijs is. Koos zou zo iets nooit doen. Gijs heeft met Hanneke het vaak over mij gehad hoorde ik.

GEERT: Maar hoe komen die bloemen dan hier?

JANNEKE: *(denkt na)* Dat weet ik ook niet. Het kon wel eens zijn dat Koos ze voor Gijs heeft meegenomen. Hij wist waarschijnlijk niet eens dat het aan mij gegeven zou worden.

GEERT: Daar kun je nog wel eens gelijk in hebben.

JANNEKE: Of zou Koos het wel gedaan hebben? *(schud het hoofd)* Nee, vast niet!

GEERT: Ik zit al een tijdje aan iets gek te denken en ik... *(stopt en schud dan zijn hoofd)* Nee dat moest ik ook maar niet vertellen.

JANNEKE: Wat is er. Wat bedoel je?

GEERT: Heb je er wel eens aan gedacht dat het wel eens van Henk-Paul kon zijn?

JANNEKE: Van Henk-Paul?

GEERT: Ja, waarom niet?

JANNEKE: Dit is toch niks voor Henk-Paul!

GEERT: Stel je heb verkering met iemand, meestal groei je dan in een bepaalde rol die je bij elkaar aanneemt. Op een gegeven moment kan het zijn dat er een kant in je is die eigenlijk niet zo aan bod komt.

JANNEKE: Dus dat Henk-Paul wel romantisch is bedoel je?

GEERT: Precies. Maar je moet nogal lef hebben om dat ineens te doen bij je vriendin die dat helemaal niet gewend is van je. Toch?

JANNEKE: Ik zou wel raar staan te kijken als Henk-Paul dat zou zijn.

GEERT: Dat bedoel ik nou. Wat is nou een betere manier om te testen of je vriendin dat leuk vindt...? (*wacht even*) Je doet je voor als stille aanbieder! Vind ze het niks, dan maak je jezelf niet bekend en vindt ze het leuk dan laat je het haar weten dat jij het bent.

JANNEKE: (*opgewonden*) Daar heb je wel een punt!

GEERT: Ik weet dit natuurlijk ook niet zeker maar het kan zo zijn, toch?

JANNEKE: Het zou kunnen.

GEERT: Henk-Paul is toch niet zo'n type die dat openlijk durft te doen? Of wel!?

JANNEKE: Nee, wat dat betreft is hij een schijtluis.

GEERT: Op zo'n manier kan hij het natuurlijk wel mooi testen.

JANNEKE: (*denkt na*) Misschien wilde hij ook wel testen of ik bij de minste of geringste aandacht van zo'n aanbieder bij hem zou blijven. (*geschrokken*) Dan heb ik echt een raar figuur geslagen!

GEERT: Dat zal wel mee vallen toch?

JANNEKE: Ik heb trouwens voor dit gedoe al gezegd dat ik het niet zeker wist. Ik heb toen nog gezegd dat hij romantischer moest worden.

GEERT: (*droog*) Misschien heeft hij je raad nog wel opgevolgd ook!

JANNEKE: Ik zal wel zien.

GEERT: Nogmaals, ik weet het ook niet maar jullie verdenken Koos en Gijs er van maar misschien is het Henk-Paul wel?

JANNEKE: (*lachend*) Of ben jij het!

GEERT: (*lachend*) Wie weet? Alles kan! (*staat op*) Ik moet je vader maar eens opzoeken over dat zaken doen. (*gaat af*)

JANNEKE: Een truc van Henk-Paul! Dat zou wel eens heel goed kunnen!

HANNEKE: (*komt gehaast op met koffertje van Geert*) Weet je wat ik heb gevonden?

JANNEKE: Nee?

HANNEKE: Ik moest even iets pakken van de logeerkamer en verschoof het koffertje van meneer de Vries. Toen viel het open...

JANNEKE: (*verbaasd*) Nou en...?

HANNEKE: Toen zag ik dit: (*doet koffertje open waar allemaal WC-borstels in zitten*) WC-borstels!

JANNEKE: Wat? WC-borstels!

HANNEKE: Ja! Hij is helemaal niet die man waar vader zaken mee gaat doen! Hij verkoopt echt Wc-borstels!

JANNEKE: (*geschrokken*) Dat heeft hij al de hele tijd gezegd. Maar wie is hij dan? (*vader komt op*) Kijk eens vader!

VADER: Wat is dat!?

HANNEKE: Het is het koffertje van meneer de Vries.

VADER: Maar het zit met WC-borstels!?

JANNEKE: Ja, hij is niet de man waarmee u zaken ging doen. Hij is iemand anders!

VADER: Dus het was geen grapje!? Hij heeft het al de hele tijd gezegd.

MOEDER: *(komt op)* Wat is er aan de hand?

HANNEKE: Meneer de Vries is niet de man die met vader zaken zou doen. hij verkoopt echt WC-borstels!

MOEDER: Het is niet waar!?

VADER: Ik bel mijn werk even om te kijken of ze wat hebben gehoord. *(gaat af)*

JANNEKE: Een vreemde man heeft bij ons in huis gewoond...!

HANNEKE: *(geschrokken)* Wat een eng idee.

MOEDER: Zou hij dan al die tijd toch de waarheid hebben gesproken?

JANNEKE: Ik ben bang van wel.

MOEDER: *(resoluut)* Dan kan hij ook zijn spullen pakken! Zo'n man wil ik niet in huis hebben.

VADER: *(komt op)* Ik heb gebeld en op mijn werk zeiden ze dat de echte meneer de Vries zich ziek heeft gemeld en een nieuwe afspraak wilde.

HANNEKE: Dus hij is het echt niet.

MOEDER: Ik ga hem halen. *(gaat af)*

VADER: Het wordt hoe langer hoe gekker in dit huis.

JANNEKE: Het was wel een heel aardige man.

HANNEKE: Ik vind het maar raar dat hij hier blijft terwijl hij hier niet hoort te zijn.

MOEDER: *(komt op terwijl ze Geert bij zijn oor heeft)* We weten dat u niet de man bent waar mijn man zaken mee zou doen. U kunt maar beter vertrekken, meneer de Vries.

GEERT: Eindelijk geloven jullie mij. *(wrijft over zijn pijnlijke oor)*

VADER: Ik begrijp er niks van wat u beweegt om dit te doen meneer de Vries.

HANNEKE: Als u tenminste echt de Vries heet.

GEERT: Ja, ik heet echt meneer de Vries. *(wacht even)* Het is een groot misverstand. Dat kan ik u wel vertellen. Ik kwam hier om WC-borstels te verkopen en ik belde hier als eerste aan. Uw vrouw deed open en ik stelde mij voor en voordat ik het wist was ik naar binnen gesleurd. Ze vertelde dat ze me al verwachtte. Toen ik er achter kwam dat u mij voor iemand anders hield heb ik geprobeerd om het uit te leggen, maar jullie geloofden mij niet.

JANNEKE: Wij dachten dat u een grapje maakte.

GEERT: Dat heb ik gemerkt. Telkens als ik weg wilde werd ik tegengehouden of was mijn koffer kwijt of mijn kleren in de was.

VADER: Het spijt ons voor het ongemak dat we u bezorgd hebben.

GEERT: Eerlijk gezegd heb ik me wel vermaakt hier. Ik ben hier zeer tot rust gekomen.

MOEDER: Dat is allemaal leuk en aardig maar u zult nu toch echt moeten gaan. We zijn hier geen hotel.

GEERT: Kan ik niet nog een nachtje blijven?

VADER: Moeder is het niet mogelijk...

MOEDER: *(valt vader in de rede)* ... Ik wil dat u over een kwartier vertrekt. Geen vreemde mannen in mijn huis.

VADER: Maar...

MOEDER: *(valt vader in de rede)* ... En daarmee uit. U hebt nog een kwartier! *(gaat af)*

VADER: *(ongemakkelijk)* Je hebt de baas gehoord.

GEERT: Ik weet ondertussen dat wat ze wil ook gebeurd dus ik zal maar gaan pakken. Dat lijkt me het beste. Ik ben zo terug. *(gaat af)*

HANNEKE: Het zal hier nog stil worden. Koos moet weg, Gijs mag niet meer komen en nu gaat meneer de Vries weg.

JANNEKE: Ja, het wordt nog saai. *(gaan met z'n drieën af)*

(toneel leeg)

KOOS: *(komt op met tassen en koffer)* Nou, het is dan zo ver. Ik ben het huis uit geschopt. Het valt me nog mee dat ze me zo lang hier hebben laten wonen. *(zucht)* Wel jammer dat ik de ontknoping van de stille aanbieder moet missen. Ach, ik zorg wel dat ik er bij ben.

GEERT: *(komt op met zijn koffer)* Ha, die Koos.

KOOS: *(verbaasd)* Meneer de Vries!? Hebben ze u ook te pakken gehad?

GEERT: Ja. Eindelijk geloven ze dat ik niet de meneer de Vries ben die zij zoeken.

KOOS: We worden nu dus met z'n tweeën het huis uit geschopt?

GEERT: Ik ben bang van wel. Trouwens het spijt me van vanmiddag.

KOOS: Ach ja als mevrouw Grootstra iets in haar hoofd heeft dan zal het ook gebeuren. Dat ben ik inmiddels wel gewend.

HANNEKE: *(komt op)* Jullie gaan?

KOOS: Kom je me een afscheidszoen geven?

HANNEKE: *(trekt een vies gezicht)* Ik zal jou nooit van mijn leven zoenen!

KOOS: *(tegen Geert)* Ze is nog in de ontkennende fase! *(Janneke komt op)*

GEERT: Nou, tot ziens misschien. Leuk om jullie wat beter te leren kennen.

JANNEKE: Bedenkt voor je wijze opmerkingen.

GEERT: Dat viel toch wel mee!? *(pakt zijn spullen)*

HANNEKE: Daar is het gat van de deur. *(wijst naar de deur)*

JANNEKE: Dag. *(Koos en Geert gaan af)*

HANNEKE: Opgeruimd staat netjes. *(kijkt naar Janneke die wat voor zich uit staart)* Jij mist ze nu al of niet!

JANNEKE: Wat?... Och.

HANNEKE: Je lijkt wel verliefd op die de Vries.

JANNEKE: Ik vindt het gewoon een leuke vent. Ik heb in tijden niet zo goed met iemand kunnen praten.

HANNEKE: Misschien is hij wel de stille aanbieder?

JANNEKE: Hoe kan dat nou? Hij is hier maar even geweest bovendien is hij nu het huis uit gezet en zal hij er vanavond dus ook niet kunnen zijn.

HANNEKE: Ik ben benieuwd wie het is.

JANNEKE: Ik ook.

HANNEKE: Jij hoopt dat het die meneer de Vries is.

JANNEKE: Hou op... *(denkt na)* Ik zal het niet erg vinden om hem beter te leren kennen.

HANNEKE: Wie weet!? Vanavond weet je meer! *(gaan samen af)*

- DOEK -

Bedrijf 4

(toneel leeg, moeder zit achter de bank)

HANNEKE: *(komt op)* Het gaat straks gebeuren. *(gaat zitten lezen)* Ik ben echt benieuwd wie het is.

JANNEKE: *(komt op)* Hoe laat is het?

HANNEKE: *(kijkt op haar horloge)* Kwart voor acht ongeveer.

JANNEKE: Dan heb ik nog een kwartier.

HANNEKE: Zenuwachtig?

JANNEKE: Best wel. Je weet natuurlijk nooit wie het is.

HANNEKE: Heb je voorkeur dan?

JANNEKE: Voorkeur?

HANNEKE: Ja. Heb je bepaalde mensen van wie je wil dat hij het is of juist niet wil dat hij het is?

JANNEKE: *(denkt na)* Ik hoop niet dat het van Koos is. Dat zal toch niks worden.

HANNEKE: En wie hoop je dat het wel is?

JANNEKE: *(denkt na)* Als het van Henk-Paul is zal ik positief verrast zijn, ik heb me dan echt op hem verkeken.

HANNEKE: Henk-Paul?

JANNEKE: Ja. Ik heb het er met meneer de Vries over gehad en het kan natuurlijk ook van hem zijn. Dat hij mij op deze manier verrast of een andere kant van hem laat zien.

HANNEKE: Ik denk niet dat het van Henk-Paul is.

JANNEKE: Van wie denk jij dat het is dan?

HANNEKE: Ik denk Gijs. Of een flauwe grap van Koos.

JANNEKE: Denk je?

HANNEKE: Ik weet het natuurlijk niet maar ik heb zo'n voorgevoel.

JANNEKE: O.

HANNEKE: En ik heb nog een voorgevoel.

JANNEKE: Wat dan.

HANNEKE: Ik heb het gevoel dat jij hoopt dat het een bepaald iemand is.

JANNEKE: Ik? Hoe kom je daar bij?

HANNEKE: Ach gewoon. Vrouwelijke intuïtie.

JANNEKE: O ja? En wie hoop ik dan dat het is?

HANNEKE: Ik denk dat jij hoopt dat het meneer de Vries is...

JANNEKE: *(schrikt)* O denk je dat!?

HANNEKE: Aan je gezicht te zien heb ik gelijk.

JANNEKE: Ach, helemaal niet.

HANNEKE: Je begint te blozen...! Het geeft niet hoor!

JANNEKE: Ik vind het gewoon een leuke vent maar meer... ik weet het niet...

HANNEKE: Ik heb dus wel gelijk?

JANNEKE: Een beetje. *(staat op)* Maar ik moet even in de spiegel kijken hoe ik er uit zie. Ik wil er wel goed uitzien voor die stille aanbieder.

HANNEKE: IJdel hoor. *(Janneke gaat af)* Het is ook wat. *(gaat weer lezen)*

VADER: *(komt op, sluipt stiekem naar binnen, ziet Hanneke niet)* Snel even verstoppen.

HANNEKE: Wat doet u nu?

VADER: *(schrikt)* Wat? O ben jij het.

HANNEKE: Janneke ontmoet zometeen hier haar stille aanbieder hoor.

VADER: Daarom ben ik hier juist. Ik wilde me verstoppen. Wat doe jij hier?

HANNEKE: Ik wilde er ook bij zijn maar Janneke wil er niemand bij hebben.

VADER: En dan wacht jij gedwee af? Zo ken ik je niet.

HANNEKE: Ik heb er aan gedacht om me achter de bank te verstoppen maar dat wel raar.

VADER: Ik dacht het zelfde...

HANNEKE: Dat kunnen we toch niet maken? *(denkt na)* Maar ik wil ook niks missen...!

VADER: Zullen we achter de bank gaan zitten?

HANNEKE: Goed. *(gaan achter de andere bank zitten dan moeder)* Als we stil zijn kunnen we alles goed af luisteren.

VADER: Dat is een heel goed idee.

(stilte)

JANNEKE: *(komt op, zenuwachtig)* Zo, bijna tijd. *(kijkt op haar horloge)* Twee voor acht. Hoe zal ik dit aanpakken? Waar ga ik zitten? *(gaat op de bank zitten, denkt even)* Nee dat lijkt nergens op *(gaat verleidelijk zitten)* Dit dan? Nee dat is ook niks. *(zenuwachtig)* Wat moet ik nou doen? *(loopt heen en weer)* Wacht! Ik doe het licht uit en als hij binnen is dan zie ik wie het is. *(doet het licht uit)*

(stilte)

HENK-PAUL: *(doet de deur open)* Hallo...?

JANNEKE: *(doet het licht aan)* Hallo! *(ziet dan dat het Henk-Paul is)* Henk-Paul!? Ben jij het!?

HENK-PAUL: Ja ik ben het...

VADER: *(schiet samen met Hanneke boven de bank)* Henk-Paul?!

JANNEKE: *(schrikt van vader en Hanneke)* Huh?

MOEDER: *(schiet boven de bank uit)* Sssstt. *(gebaard vader en Hanneke om weer achter de bank te gaan)*

HENK-PAUL: *(kijkt samen met Janneke naar moeder)* Wat!?

HANNEKE: *(schrikt van moeder)* Oeps. *(gaat samen met vader weer achter de bank zitten)*

MOEDER: *(zucht en schud haar hoofd)* Sorry, ga verder *(gaat weer achter de bank zitten)*

HENK-PAUL: *(tegen Janneke)* Zag jij wat ik zag?

JANNEKE: We zijn hier niet alleen...

HENK-PAUL: Je moest hier toch alleen komen van de stille aanbieder.

JANNEKE: Dat is waar maar mijn familie werkt niet echt mee.

HENK-PAUL: Is de stille aanbieder trouwens al geweest?

JANNEKE: Hoe bedoel je?

HENK-PAUL: Hij zou toch om acht uur komen?

JANNEKE: *(verbaasd)* Maar jij bent toch...

HENK-PAUL: Ik? Dacht je dat ik de stille aanbieder was?

JANNEKE: Jij komt op de afgesproken tijd binnen!

HENK-PAUL: Ik was nieuwsgierig wie het was.

JANNEKE: Dus jij bent het niet!?

HENK-PAUL: Eerlijk gezegd niet.

JANNEKE: Nou mooi is dat.

HENK-PAUL: Wat doen we nu?

JANNEKE: Ik ga wachten tot de echte komt.

HENK-PAUL: *(gaat zitten)* Goed idee. Ik blijf ook wel wachten.

JANNEKE: *(kijkt verbaasd naar Henk-Paul)* Je kan niet hier zitten.

HENK-PAUL: Waarom niet?

JANNEKE: Als de echte stille aanbieder komt dan kan jij daar niet zomaar zitten.

HENK-PAUL: We hebben toch geen geheimen voor elkaar?

JANNEKE: Ik zal wel even alleen met hem willen zijn.

HENK-PAUL: Dat lukt toch niet meer met hen er bij. *(wijst achter de bank)*

JANNEKE: Toch wil ik dat de stille aanbieder je niet direct ziet.

HENK-PAUL: Waar moet ik dan heen?

JANNEKE: *(luistert)* Ik hoor iemand aankomen. Ga desnoods achter de bank zitten *(duwt Henk-Paul bij moeder achter de bank)* Snel het licht uit doen. *(doet het licht uit)*

(stilte)

GIJS: *(komt op)* ... Hallo?

KOOS: *(komt op)* Is daar iemand?

GIJS: Ja hier!

JANNEKE: *(licht gaat aan)* Hallo!

GIJS: *(heeft Koos vast, schrikt als hij dat ziet)* Wat!?

KOOS: *(schrikt als hij ziet dat hij Gijs vast heeft)* Help! *(laten elkaar snel los)*

JANNEKE: *(verbaast)* Gijs? Koos? Dit had ik nooit verwacht!

KOOS: Ik ook niet!

HENK-PAUL: *(schiet boven de bank uit)* Twee mannen!? Dit krijgt wel een hele rare wending.

MOEDER: *(schiet boven de bank uit)* Daar komt niks van in. In mijn huis gebeuren zulke dingen niet! Janneke ik verbied het jou om verkering te hebben met twee mannen!

GIJS: Maar het is niet wat u denkt.

HANNEKE: *(schiet boven de bank uit)* Gijs hoe kon je dit doen. Van Koos kon ik het verwachten maar van jou!

KOOS: Waar hebben jullie het over? Ik weet...

VADER: *(schiet boven de bank uit en valt Koos in de rede, zegt cynisch)* Nou leuk. Ik had het me toch heel anders voorgesteld.

KOOS: Zitten er nog meer mensen achter de bank? Ik schrik me telkens rot als er iemand omhoog schiet.

HENK-PAUL: Nee dit was het.

JANNEKE: *(denkt na)* Maar hebben jullie samen aan mij...

GIJS: *(valt Janneke in de rede)* Maar ik ben de stille aanbieder niet! Hanneke vertelde me dat vanavond de ontknoping zou zijn er ik was nieuwsgierig...

JANNEKE: Ben jij het toch Koos?

KOOS: Tja, hoe moet ik het zeggen...

GIJS: *(vol ongeloof)* Koos? Jij! Ben jij de stille aanbieder? Ik had het nooit gedacht.

HANNEKE: Maar dat kan Koos toch helemaal niet!

MOEDER: *(geschrokken)* Ik word niet goed... Janneke ik verbied het je om met Koos om te gaan. *(moeder wordt duizelig)*

HENK-PAUL: Dus toch Koos.

KOOS: Ik was nog niet helemaal klaar met mijn zin. Hoe jammer het ook is maar ik ben de stille aanbieder van Janneke...

MOEDER: Oooooooo *(valt flauw in Henk-Paul's armen)*

KOOS: ... Niet.

(stilte)

GIJS: Niet? ... Zei je niet?

KOOS: Ik ben de stille aanbieder niet!

JANNEKE: *(juicht)* Koos is het niet! Gelukkig.

KOOS: Ook bedankt.

JANNEKE: Het is niet persoonlijk bedoeld hoor.

HENK-PAUL: *(tegen moeder)* Koos is het niet! Koos is niet de stille aanbieder.

MOEDER: *(komt weer bij)* Wat? O, gelukkig. Wat een groot geluk dat dit onze familie bespaard mag blijven.

VADER: Maar wie is het nu wel? *(Geert komt op met een roos)*

HANNEKE: *(niemand ziet Geert)* Ik weet het niet. Misschien is het wel een flauwe grap van iemand hier uit de buurt.

MOEDER: Alleen Koos zou zo'n flauwe grap maken en die is het niet.

HENK-PAUL: Is het niet een collega van je werk?

JANNEKE: Dat zou best kunnen.

KOOS: Dat denk ik niet.

HANNEKE: Maar hoe zou die hier binnen kunnen komen dan?

GIJS: Net zo als wij zijn binnen gekomen. De achterdeur zit toch nooit op slot.

JANNEKE: Het is ook al acht uur geweest. Hij zal wel niet meer komen.

VADER: Misschien heeft hij ons allemaal in de kamer gehoord en durfde hij niet meer binnen te komen omdat Janneke niet alleen is.

HANNEKE: Waarom zou hij dat niet meer durven dan?

KOOS: Misschien omdat hij een bochel heeft.

VADER: Misschien is hij dus weer weg gegaan.

HENK-PAUL: *(ziet Geert)* Misschien heeft meneer de Vries de stille aanbieder gezien

JANNEKE: Meneer de Vries?

HENK-PAUL: Ja, heeft u de stille aanbieder gezien meneer de Vries? *(wijst naar Geert)*

(stilte)

GEERT: Toen ik je schreef dat ik alleen met je wilde zijn had ik toch iets anders in gedachten...

(stilte)

HANNEKE: Hij is het! Hij is de stille aanbieder!

GIJS: Ik dacht het al.

HENK-PAUL: *(feliciteert Geert)* Gefeliciteerd!

GEERT: *(verbaasd)* Waarmee?

MOEDER: Let maar niet op hem. Wat wou je zeggen?

GEERT: Ik had eigenlijk een boodschap voor Janneke persoonlijk. Ik had niet gerekend op zoveel publiek...

(stilte)

VADER: Doe anders net of wij er niet zijn. *(gaan allemaal aan de kant)*

GEERT: Het is improviseren maar het moet dan maar. *(gaat op zijn knieën en geeft Janneke de roos)* Janneke deze roos geef ik aan jou als teken van mijn liefde voor jou. Ik weet dat ik de laatste dagen je wereld op zijn kop heb gezet. Ik kan goed begrijpen dat je over alles nog eens goed na wil denken maar ik zou het leuk vinden als wij elkaar beter zouden leren kennen. Het is niet mijn beoeling tussen jou en Henk-Paul te komen maar ik wil je beter leren kennen. Zou jij dat ook willen?

JANNEKE: *(verlieft)* Ja. *(pakt de roos aan)*

HENK-PAUL: Wat romantisch.

HANNEKE: Het was dus toch meneer de Vries!

GEERT: Zegt toch alsjeblieft Geert.

HANNEKE: Het was dus toch Geert!

MOEDER: Ik snap er niks meer van.

GEERT: Ik denk dat ik jullie enige uitleg verschuldigd ben. (*gaan allemaal zitten*) Zoals jullie al weten ben ik dus niet de meneer de Vries waar Meneer Grootstra zaken mee zou doen. Ik kwam hier in huis en ik kon onmogelijk hier weg. Ik moet eerlijk toegeven dat ik ook niet meer zo hard weg wilde gaan toen ik Janneke had gezien. Ik heb toen 's middags een gedicht op haar bed gelegd en pas later kwam ik er achter dat Janneke iets met Henk-Paul had.

JANNEKE: We hadden toen al afgesproken om even een poosje uit elkaar te gaan.

GEERT: Dat wist ik niet maar (*tegen Henk-Paul*) het was niet mijn bedoeling jullie uit elkaar te drijven.

HANNEKE: Het gedicht had je zelf geschreven?

GEERT: Ja.

HANNEKE: (*tegen Gijs*) Dus jij had het echt overgeschreven!

GIJS: (*beschaamd*) Ja.

KOOS: Dat is plagiaat!

GEERT: Dat maakt niks uit. Maar de volgende dag ging het niet zo goed. Ik had de hulp van Koos ingeroepen.

MOEDER: Koos? Wat heeft die er mee te maken?

GEERT: Koos ging naar de stad en ik heb gevraagd of hij een bos rozen voor mij mee wilde nemen.

KOOS: Ik zei toch dat ze niet voor mij waren! Maar jullie wilden niet luisteren.

GEERT: Toen Koos het huis uit gezet werd wilde ik vertellen dat het eigenlijk mijn schuld was maar ik kreeg daar de kans niet toe.

VADER: Dus Koos had ik niks mee te maken?

GEERT: Hij wist niet wat ik met de bloemen zou doen.

KOOS: Als ik dat had geweten had ik het ook niet gedaan.

GEERT: Ik hoop ook dat jullie hem weer zijn kamer terug geven. Het was mijn schuld.

MOEDER: (*met tegenzin*) We zullen er over denken.

VADER: Maar natuurlijk. Koos vannacht slaap je weer op je eigen kamer.

MOEDER: Vader! Moeten we dat niet eerst even overleggen.

HANNEKE: Ja. Van mij hoeft Koos niet terug te komen.

VADER: Koos is onterecht uit zijn kamer gezet. Hij mag hier gewoon weer komen wonen.

MOEDER: Mits hij elke week zijn kamer op ruimt!

VADER: (*tegen Koos*) Afgesproken?

KOOS: Goed. Als ik mijn kamer op ruim vind ik misschien ook weer mijn bankpas en paspoort terug.

GIJS: Maar Geert was aan het vertellen.

GEERT: Nou en de rest weten jullie allemaal al zo'n beetje. Ik heb Janneke uitgenodigd om haar vanavond te ontmoeten en daar zijn jullie allemaal bij geweest.

HENK-PAUL: (*snikt*) Het is zo romantisch allemaal.

HANNEKE: (*troost Henk-Paul*) Wat gaan jullie nu verder doen?

JANNEKE: Als het aan mij ligt gaan we de komende weken heel wat tijd met elkaar door brengen.

GEERT: Dat lijkt mij een goed idee.

JANNEKE: We hebben geen haast en we zien wel wat er van komt.

HENK-PAUL: Zal ik ook mee gaan? (*denkt even na*) Wacht misschien is dat ook niet zo'n goed idee...

GIJS: Je begint het al aardig door te krijgen.

MOEDER: Ik zal eens even thee en koffie halen. Dan kunnen we gezellig eens samen wat drinken.

HANNEKE: Ik help wel even. *(gaat met moeder af)*

GEERT: *(tegen vader)* Het spijt me dat de deal voor u niet door kon gaan.

VADER: Zoals het er nu naar uit ziet komt de “echte” meneer de Vries over twee weken. Dus het zal allemaal wel goed komen.

HENK-PAUL: Mag ik dan ook bij de besprekingen zijn?

KOOS: Natuurlijk niet. Hij wil wel een goede indruk maken.

VADER: Daar zullen we het nog wel over hebben Henk-Paul.

HENK-PAUL: Ik kan dan alvast wennen aan het onderhandelen. Ik heb al samen met meneer de Vries geoefend.

VADER: Is dat zo?

HENK-PAUL: Het ging heel goed toch.

GEERT: Laten we zeggen dat je een financieel wonder bent.

HENK-PAUL: *(verheugd)* Zie nou wel.

MOEDER: *(komt met dienblad met kopjes en Hanneke)* Zo, koffie en thee dat lusten jullie zeker wel.

GEERT: Daar was ik inderdaad wel aan toe.

VADER: Lekker.

MOEDER: Dus meneer de Vries, u bent ook een zakenman? U zou goed bij onze familie passen.

JANNEKE: Mam! Daar ga ik nog altijd over!

MOEDER: Ik bedoel er niks mee...

GIJS: En wat ga jij nu doen Henk-Paul?

HENK-PAUL: Ach, niet een hand vol maar een landvol zeg ik altijd maar.

VADER: Zo is het jongen. Geef de moed niet op.

MOEDER: Nou Henk-Paul. Ik heb natuurlijk nog een dochter. *(kijkt naar Hanneke)*

HANNEKE: Mam!

KOOS: Er is ook niks veranderd!

- DOEK -